பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

இஃது

அபூஷஹ்மா மாலை.

திருப்பாலைக்குடி,

செய்தக்காதிப் புலவரவர்கள்

பாடியது.

இஃது

காயற்பட்டணம்

கண்ணஹ்மது மஹ்மூதுமுஹம்மதுப் புலவர்

அவர்களால்

பரிசோதித்து

மதறாஸ், திருவல்லிக்கேணி,

ஹாஜி M. A. ஷாஹுல் ஹமீது & ஸன்ஸ்

அவர்களால்

தங்களது

ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1952.

இதன் விலை] [அணா 12

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

இஃது.

அபூஷஹ்மாமாலை.

காப்பு—வெண்பா-

திருமருவு மார்பர் சீருலகெ லாம்போற்ற
வருமுமறு பாலர்கதை வாழ்த்தவே-யருவுருவ
மில்லானே யெவ்விடமு மெழிலாக வேநிறைந்த
வல்லானே நீயருளுவாய்.

கடவுள் வாழ்த்து.

தொங்கல்.

சீர்மேவியபதி மதீனந்தனிற் சிறக்கும் புகழ்நபி திருமா
துலர், கார்மேவியகொடைக் கரத்து மறுகத்தாபருள் பாலர்கருணை
நெடும், பார்மேவிய புகழ் அபூஷஹமா கதையைப்பகருவான் பிரதி
மதியோ, மேவுலகெல்லாம் படைத்தாள்கிற வேகபெரியவர்
காப்புத் தானே. 1

மூத்தாலுலகெல்லாம் படைத்துவைத்த முதலேதுவக்கமு
முடிவுமில்லா, வித்தாரவேதப் பொருளாகியமெய்யேயருவுரு மெய்
யில்லானே, உய்த்தாய்ந்தறிந்தவ ரிதயாசனத் துயர்ந்த பெருவாழ்வே
யுயருமறு, கத்தாபருள் பாலர் அபூஷஹமா கதையைப்புகழ்ந்
தேத்தக் காப்புத்தானே. 2

ஆயுமறைதெரிந் தேற்றமான அசர்த்தொழுகைமுன் னடைந்து
போந்த, ஞாயிறுமீளவரவழைத்த நயினர் திருமாமருமறுகத்தாப்
சேயின்வரலாறுதனைப்புகலச் சேணுடவனிமாமலைநட லுங், தூயபதி
னெண்ணுயிர ஆலமுந் தொகுத்தபெரியோனே துணைசெய்வாயே 3

கிரணமதியாரில் அழைத்தேவினர்கிரிவினுடன் பேசுச்சீர்த்
தியானோர், அருணமொருவேடன் வலைதனிலே யகப்பட்டதைப்பி
ணையாக்கிமீட்டோர், செருநர் களமீதிலொருபிடி மண்சிதரிப்படை
வென்றதி றலுடையோர், கருணைபுரியேகன் றூதரானஹபீப்
முஹம்மதைப்போற்றி செய்வோம். 4

ஒருசொற்குரிசிற சூல்நயினருரைத்தமொழிகளோதாரி லுள்ள,
கரிகக்குபிரோர் களடர்ந்தேரியகாலை யிருபேருங்கடிதேகியே
வரையிற்புகுந்துகல் லிறகூலுல்லாமடிமேற்றயில் சாலைவளையிற்
அரவின்கடிபத விடம்நீக்கிய அபூபக்கர்பத மடிபணிவா

கதிருற்றெருநேரந்தொழுகை தன்னைக் கலாவாக்கினதென்னக் கருப்பார்ச்சோ, செதிருற ருரு வந்தனனுப்பினதா திறைவந்திரு முன்னே மிமையுரைக்க, மசஹுராறிடும் வேலையுரைத்த தூதன்மன்னன் முத்தலை சிதறவரைந், துருளுற்றிடுமண்ணைப்பிடித்து வெட்டு முமறு தருநாமமோதுவாமே. 6

விளங்குந்திருமறைப் பொருளாகிய வேதநபியிறசூல்மருகர், துளங்குஞ்சதுவானிற் பலகைவரி துனியாத்தனிலிருந்த தெழுதும் வல்லார், களங்கொன்றணுகாத தீனோர்கடங் கல்புகுளிரவேநதிது திரு, வுளங்கொண்டருள்புரி செரியுடையவுதுமான்றிருநாமமோது வாமே. 7

அகடவிகட முற்றூரிபுனி யங்கத்தனைப்பிளந்தவனேறிய, பகடு மிருபிளப் பாகவெழுபாரும் பிளந்திடவாள்வீசுவான், முகடுதடவியு புகழுடையோர் முஹம்மதுறசூல்தந் திருமருகர், மகுடமுடிவேந்தர் அலியுல்லாதம் மலர்த்தாளனுதினம் வாழ்த்துவாமே. 8

தாரார்திருப்புய ரலிப்புலியார் தரும்பாலகரிந்தத் தாரணியிற், சேரார்பணிந்திடப் பரியேறியே சிங்கமெனவெற்றித் திறமைகண் டோர் பேராகியவள்ளல் நபியிறசூல்போரடங்காதபேறுடையோர் காரார்கொடைக்காத் தசனுசைதனின் கமலத்தருப்பாதங் கருது வாமே. 9

மக்க நபியுல்லா திருத்தோழன்மார் வரிசைச்சகு பிகள்பதம் வாழ்த்தியே, மிக்கபுகழ்சேரும் பகுதாதில்வாழ் மீறான்முஹியித்தீன் பத மிறைஞ்சித், திக்கிலுளநல்ல பெரியோர்பதஞ் சிந்தை தனிலனு தினம் நினைந்து, அக்கனருள் சேருமபூஷஹறமா கதையின்வரலாற் றைக் கவலுவாமே. 10

மூன்னுலைகொடுத்தோரியல்

வண்டினொலியார்க்கும் பொழில்சிறந்த மறையினிசையோங்கு மணித்தெருச்சூழ், தொண்டினகாவாழுஞ்ஸைதுலெப்பைசுதனுயுல குள்ளோர் துதிக்கவருங், கண்டிலினிதான மறைப்பொருளோர்கரு ணைவளர் பீருமுஹம்மதெனுங் கொண்டலபூஷஹறமா கதிதைக்குல வுந்தமிழினுலுரைத்தாரே. 11

ஆலி மூலகெல்லாம் புகழவருமறிஞரறி வெனுங்கடல் தனக்கு மாலிமெனவந்து விளங்கும்பீருமுஹம்மதுலெப்பை மணிவாயினுல் நூலிதெனக்காட்டிக் கொடுத்தரிவு நுவலுமுறைப்படி தவிராமலே பாலீதவாசொல்லும் பறக்கத்தாலே படித்தேன் கவிதையாய்ப் பார் மீதிலே. 12

அவையடக்கம்

...க்துச்சொற்பொருவிலக்கியங்களைதுசை மோனைச்சொல் ... ரழுத்தமுடனின்னதெனப்படித்துமறியேன் புலவோர்

கள்ருத்தமிழின், பழுத்தகனிவாயாற்கரும்வேளே பனிப்போற்செ வியிருற்பருகியிந்நூல், முழுத்தமுடன் சொன்னேன் குறைகமர்த்து முடிப்போர் புவிமீதிற் சிறப்புள்ளோரே. 13

சட்டமெழுப்பிய பரிகிரீடந் தரித்தோர் பரிக்கெதிர்சரிசொன் னற்போற் லட்டகிரிகுணகிரிகுண நிகாடுப்புக்கிடுங்கலை யறைதது போற், கொட்டமரகதந்தனக்கு நேரய்க்கொல்லன் கரியொப்புக் கூறுவார்போலொட்ட தமிழாய்ந்த பாவலர்முன் னென்றுந் தெரி யாதானுமைக்கனுற்றேன். 14

ஆக்கியோன் பெயர்

சகலபெரியோர்கள் துவாப்பேருடன்றக் கோன்றஹ்மத்துக்த ழைத்துவாழ, மகிழ்திருப்பாலைக் குடிதனிலே வளருந்தலைமையா யாய்வருகிருப, னகிலம்புகழ்ந்தேத்தும் பெரியோர் பதமனத்திலனு தினமிருத்திநிதம், புகலுமொருசொல்வேன் செயதக்காதிபுகழாரிக் கதைபாடினனே. 15

தாதுகறுந்தூய வாசமுஞ்சேர் தண்ணங்கமலத்தில் வீற்றிருக்கு மாதுமாகப்பூமாலிகையும் வயங்கு மணிமார்பன் மறையினெறி, யோதுந்திருப்பாலைக்குடிதனில் வாழ்வுற்றோன் கோத்திரர்க்காதி தந்த, நீதனெனுஞ்செய்த காதிமன்ன னேமிதனிலிதைப்பாடினனே

காலம்

நன்றிதரும் வேதவிளக்காகிய நபினூர்முஹம்மது நபிமதீனஞ், சென்ற ஹிஜரத்தோராயிரத்துச் சின்னமொருந்நூற்று நாற்பத் தெட்டில், மன்றல்கமழ்தீனரினம் பெருகி வளருந்திருப்பாலைக் குடி மன்றினில் வென்றி தரும் ஹஜ்ஜுப் பெருநாளென்று விளக்கமுட னரங்கேற்றினனே. 17

தியாகமீந்தோர்

திரைசெய்கடல் சூழ்ந்த புவிமுழுதுஞ் செங்கோல்நடாத்தியே தினம் விளங்கும் அரசரும்றீன்ற அபூஷஹமா ஆகந்தனையருந்த மிழினாலே, யுரைசெய்திடமனங் களிகூரவேயுற்றவெகும னவரிசை செய்தார் விரைசெல்பணிமார்பர் திருப்பாலைவாழவேதநெறிசேரு முஸ்லீம்களே. 18

தருவந்துலகினி லுதித்ததெனத் தழைக்குமதுரையம்பதியா பன் பெருகுதிந்தமிழாய்ந்தகாவலோர்தம் பிள்ளைவயனவந்தோர் பெரியோரைச்சொல், முருகுந்தியமார்பன் வாணக்காரமுத்துமு மது தரும்பாலகன், நிருவுந்தியுதோழன் செய்தக்காதி சி படித்தரங்கேற்றினனே.

நூல்

அல்லாவருள் தூத ரிறசூலுல்லா வகிலமலைகட லமரர்பதியெல்லாமொருகுடை யினிலரசா யிருந்துசிவனமா நகர்போனபின்கல்லார்க்கறிவு நாபயிற்றிருந்த காவலபூபக்கர்காலமும் போய்ச் செல்லா கொடைக்கரத்து மறுகத்தாப் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தே. 20

மானும்புலியுமேயிணங்கியொரு மடுவிற்புனலுணவும் வானுலாச்சேனங்கிளியுமே பொருந்தியொருசெழும் பஞ்சரத்தினி லிருந்திடவுமீனமுறுங்க பிராமகுடமுடியிற் கடமிடும்பகடுடையோர் ஆனென்றருள் கரத்து மறுக்கத்தா பரியநெறியினூ டரசாண்டனர்

கத்தாபருள்பாலரிக்கவிதங் கடற்பாருலகெல்லா மொருகுடையினுற்றுண்டிருக்குமக் காலையிலே யொருமானரசாமுன் னுரைக்கானுற்றுள், மற்றுசலப்புமற் றரசர்கடம் மன்னுவென்துகைவழுவி யொரு சற்றுகிலுமெண்ணெய்தரிபடாமற் றரையிற் கவிழ்த்தே னென்றுரைத்தனனே. 22

எண்ணெய்த்ரையினிற் கவின்த்தேனென்ற விளமானுரைகேட்டங்கெழுந்தருளி, மண்ணைப்பதங் கொண்டு மிழ்த்திடவே மடைசாய்த்தெனப்பூவில் வழிந்துகண், டென்னமிகவுள்ள மயிலனையாளிந்தகுடத்தினுலெடுத்திடவே, யண்ணலுனது பாத்திரமொழிய வதிகமெடுக்காதே யெனநவின்றூர். 23

அரைந்தமொழிமாறு தவள்குடத்தினளவின்படி யெண்ணெய்தனையெடுத்து, நிறைந்தமனதுடனே கலுற்றுள் நிதியரசர்கோனுலகமீதிலுறைந்த குபிரெனு மிருளைநீக்கி யொளிரும்பரிதி போற்றீனுண்டாக்கிச் சிறந்த புகழறந்தழைத்து வாழச் சிங்காசனத்திருந்தரசாண்டனர். 24

இந்தவிதநெறி நடத்திவருமேந்தல் தவத்திலார் ஆண்மக்களில் மைந்த ரொருவர்பேர் அப்துல்லாவாம் மற்றோர் பெயரபூஷஹமா வென்போர் விந்தை செறிபால ரிருப்பேர்களு மேலோனருளினுலு மறுகத்தாப், சிந்தைகளிகூர வளர்ந்தாரக்காட் செய்திகளையினிச் செப்புவாமே. 25

வள்ளலெனுங்கொடை அபூஷஹமா வரிசைமுஹம்மது நபிக்கி
மங்குந், தெள்ளுமறையெடுத்தோதும்போது ஜெகத்திற் பறவைகள்
றையொடுக்கி யுள்ளன்பொடுகேட்கும் விலங்கினங்களோடு மிசை
கேட்டுநதி, வெள்ளந்தறுகின் றழகுமேவும் வேதக்குரலோ
டுமே. 26

நீதறுமறுவேந்தருள்பாலகர் நெறியும்வணக்கமும் நிதமுமறை யோதுந் தறுத்தீபுஞ் ஸபியிறஸூலுல்லாகுண மிடக்குண்டசா சென்றே வேதரஸிபாலரசனுசைனும்விரும் பியவர்பேரில்மிக மகிழ்ச்சிப்போத முஹப்பத்துங் கருணையுமாய்புவியோர் புகழ்ந் தேற்றவிருந்துவாழ்வார். 27

இளவல்திருவேத மெடுத்தோதின லிரங்கார் மனதெல்லாமெ ரியிலுற்ற மெழுகொத்துருகியே குளிர்ந்து நீராய் விழுமாறதினாலே மேதினியி, லுளபேரடங்கலு மபூஷஹறமா வோதுங்குரலோசைக் காதசடாக விழுவார்மயல்பொறுக் கரிதாகவே வீழ்ந்தார்சிலரென விளம்பினரே. 28

மையலதினாலே மாந்தரெல்லா மாய்ந்தாரெனா மாற்றந்தனை யறிந்து, செய்யபுகழ்சேருமலிப் பலியாரதிருப்பாலகாசனுசை னிருக்குங், துய்யசபையிடந்தனிலிருந்து சுருதிசைகூட்டிச் சொல் லாமலே, மெய்யின் பொருள்மேவுந் திருமறைய மெல்லவோ தியங் கிருப்பாயென. 29

அருமைக்கு மாருக் குறைத்துவேதத் தழகுந்தறுத்தீ புமதபு மிக்க, தருமகுணமுதல் லறநெறியுஞ்ச சிநேக முஹம்மதுந் தாரணி யோர் பெருமைப்புகழ்ச்சி கொண்டவரையேத்திப் பேகம்பரையுங் கேட்டறந் தழைக்கு, மருமைத்துரையான வுமறுகத்தா பகத்தின் மகிழ்ச்சி பெற்றிருந்தனரே. 30

பிள்ளைதனைப்பெற்றோர் சான்றோரெனப் பேசுதல்பெற்றோர் தமக்கெனவே, வள்ளல்துணியாவி லாசையெல்லாமகனாபூஷஹறமா பேரிலன், தெள்ளலறவாழ்த்திப் போற்றிவள ரிருகண்மணியாமென் றினிதாகவே, கள்ளுப்போதிந்தகுங்குமப்பு பயத்தார்கல்புப்பழம் போலே வளர்த்தனரே. 31

இவ்வாறுமறேந்த லருமைமக னிருகண்மணியென விருக்கு காளிற் யவ்வமது சூழ்ந்தபுவியிடத்திற் பகைத்தோர்கிரம் பொடிபட வீசியவெவ்வாட்கரத்தின ருரையைமாறி விகடந்தவிராமல் வீர மோடு, கவ்வையார்கையர்ப் பதிதனிலே காபிரடங்காம லிருந் தனரே. 32

அந்தப் பதிக்கிள் காபிர்களையறுத்து நெறிமார்க்கமருள் வோமென்னச், சிந்தைக்கிணங்கு நேர்மறையுதுமான் சிங்கப்புலியலி அசனுசையினர், சந்தப் புயத்தினரசுகாபிமார் தளமாம்பதின் மூன்றுசதுநெருங்க, விந்தைப்பொரும்வில்லா ருமறுகத்தா பேகனரு ளோடங்கெழுந்தனரே. 33

கயங்கொண்டிவுளி கொண்டிரதமுடன் காலாட்படைகொண் டுங் கருதலார்கள், பயங்கொண்டணி கெட்டு முறிந்தோடியே பறந்தப் பொருதிந்தப் பார்முழுதுஞ், ஜெயங்கொண்டிடும் வேந்தரு மறுகத்தாப்பே யுடனெழுந் தருளும்வேளை, வயங்கைகொண்டிடு மிளவே ங்கையொத்தவள்ள லபூஷஹறமாவுரைப்பார். 34

ஜயாவெனைப்பெற்ற திருத்தாதையே அஹமதுறஸூல்தம் மாதுலரே, கையார்கைபறுக் குபிரோர்படை காணவருவேனுனெனக் கவலத், துய்யோனருள் பெற்றவுமறுகத்தாப்சொல்வார் நெடுந்தூரத் தொலைகடந்து, மையர்குபிரோர்கள் பதிக்கேகுதல் வருத்தம்வர வேண்டா மெனத்தடுத்தார். 35

கூறுமொழிதெரிந் தபூஷஹமாகுறுகார் பணிபாதக்குல வேந்த ரேமாறுபகர்காபிர் பீதபீற்குமனது மிகவாசையானேனெப், பேறு பெறும் பால ருரைத்திடவே பெருமானகமகிழ்ந் தமரின்வனந் தேறும் புதல் வரைக்கூடக்கூட்டிச்சென்றார் பெருச்சேனை செறிந் திடவே. 36

வெல்லும்படை மன்னர் சூழ்ந்துவர வெயிலங்காத்திமிலவே லெறிக்க, வெல்லும் மறைந்திடத் துகளினுலேவிடக்கியம் பதத் தூளி துடைத்தேகவே, கல்லுஞ்சிறுநெறி மலர்பொழிலுங்காடுங் கழனியுங்கடந்து தொலை, செல்லும்படை வீரர்கைப றென்ந்தேயந் தனைச் சென்று வளைந்தனரே. 37

வளைந்தார்மதினத்துப்படை யெனவேமதி லோங்கியகைபர் நகரினுள்ளோ, ரெழுந்தார் கடல் போலவு மறுபடைக் கெதிருற்ற மராட விகலரசர் தொழுந்தாளலிகா வாள்வீசியே துண்டமிரண் டாகத் துணக்கப்பாரில் விழுந்தார் மறுக்கலெண்ணரிதாம படை வெள்ளமென்ன வந்து சூழ்ந்ததுவே. 38

கலியாமெனப் பொருங் கருதலார்முன் கத்தாபருள் பாலர் கரங்காட்டியே, அலியாரசனுசைன் சகுபிமார்களனை வோரையும் விடுத்தமர் விளைப்பப், புலிவாயதனிலகப் படுமருணம் போலேதுகள் பட்டுப் போக நம்பாற், பலியாதெனவளைந் தெதிர்த்தகாபிற்படை கள் தெறித்தோடிப்பறந்ததுவே. 39

வெட்டுப்படையெல்லா முறிந்தோடவே வேந்தர் பெருமானும் பெரும்படையுஞ், சட்டமுடனந்தப் புரிசைபுக்குச் சத்தியாங்குபிர் தனை திருக்கித், திட்டமுறும்வேதக் கலிமாவுரைதிருத்திப் பொருந் தாரைத் தீனிலாகி, யட்டதிசை வேந்தர் புகழ்ந்தேற்ற வேயரசரு டறுமங்கினிதிருந்தார். 40

சேரார்பதிவசமான செய்தி சிறக்குமதினத்தாரவர்க்கு ரெக்க, ஆராகிலுமுண்டோ வெனப்புவியாளரசர்தமக் கண்ணலறைந் திடவே, தாரார் திருப்புய அபூஷஹமா தாதைகமலத்தாள் தனைப் பணிந்து, சேரார்பதியெனு மதீனநகர் செல்வேனு னெனவுரைப் பணினர். 41

கனதிபெறும்பால ருரைத்தபோதுகத்தாபருள் வேந்தர்மகனை நோக்கி எனது குடிக்கெல்லாம் மருமருந்தேயிருகண் மணியே

நாமெல்லோர்களுந், தினமிங்கொருபத்து நாட்கழித்துச் செல்வோ மெனச்சொல்லத்தினவர்கள், தனது மனங்குளிர் அபூஷஹறமாதகப் பனாருடன் சாற்றலுற்றார். 42

அன்னை திருமுகங் காணுதல் நானாசை மிகவானேன வரைப் பார்க்க வென்னையனுப்பு மென் றபூஷஹறமா விளம்பவிடை கொடுத் திளவலுடன் மின்னையனையவேற் கரத்திலேந்து வீராட்பரியஞ் ஞாறுடனேவிடப், புன்னை மலர்ச்சோலை நிறைந்தகைபர்ப் புரிசைகடந்தயலேகினாரே. 43

கூடும்பரிவேந்தர் சூழ்ந்துவரக் குளிர்ந்தவசனமா யபூஷஹறமா
காடுங்கழனியு மலர்ப்பொழிலுங் கரடிகரிபுல்வாய் கவரிகிரி
கோடுந்திடர்களுநறைத்தா பலைரக் குளமுஞ்சிறு பாடிக் குடிகள்
நாடுநகரமும் பலகடந்து நடந்தார்மதீனமா நகரைநோக்கி. [சூழ்ந்த

கொண்டல் செறிதோப்பிற் கோகிலங்கள் கூவுமதீனத்துக் கோர் காதத்திற், சென்றங்கொருபூங்கா வனந்தனிலே ஜெயங் கொளரியே றென்றினிதிறங்கி, யண்டர் தருவெனும் பாலகனை யணிகொளணி களாலலங் கரித்துக், கண்டுமருமன்னர் கெடிக லங்கக் காவுங்கடந்தைய லேகலுற்றார். 45

மதினந்தனைத்தேடி வரும்வழியில் வடிவாரபூஷஹற மாவுடலில் விதனமிகவுள்ள சுரந்தொடுத்து மேனியடங்கலும் வெதுப்புறவே யிதெனகடுங்காய்ச்ச லெனப்பதறி யிளகும்பரிவீர ரிரங்கியேத்திப் பதனமுடன்கூட்டி நடந்துசென்று பதியாமதீனத்தி லடைந்தனரே

மணங்கொள்மலர்ப்பதத் தபூஷஹற மாமனந்தனில் வந்து மருவலர்கள், பிணங்கும்பெருங்கோட்டை தனதாக்கியபெற்றியனைவர்க்கு மியம்பியுயி, ரிணங்க ரெனவந்தோ ரவரவர்தன் னில்லம்புகுது மென்றே விமலரணங்கென்றுல கெல்லாம் புகழோங்கிய வன்னை திருமாடம் புகுந்தனரே. 47

அன்புதரும்பால ரபூஷஹறமா வகத்திற்புகுந்தீன்றவன்னை யார்க் கங்கின்பமுடன் சலாங் கூறியபோதிளகும் விழிபெற்றாரென மகிழ்ந்து தம்பமுடன்மறு மொழியுரைத்துத் தனது மகனாரைத் தழுவவங்கு, வெம்புங் கடுங்காய்ச்ச லிருக்கக்கண்டு மெய்சோர்ந் துருகிநின் றழுதனரே. 48

அண்ணலுமதீன்றபாலகர்தம் மருமைத்திருமேனி யடுஞ்சுரத் தால் வண்ணமயிலான வுலகமாதா வருந்தியழு மந்த வாறறிந்து. நண்ணிமதினமா நகரிலுள்ளோர் நாயனருட் சேருமு மறுகத்தாப், கண்ணின்மணியான மான்மேனியின் காய்ச்சல்தனைப் பார்த்தே கவலையுற்றார். 49

திருத்துமதையோதும பூஷஹமாதிருமேனியிலுற்ற தீச்சுரத் தின்வருத்தந்தனைப் பார்த்த ஜனங்களெல்லா மலர்க்தமுகம் வாடி மதிமயங்கித், தருத்தங்கிய கரத்தரசருடன் சாற்றென்றொருதூதன் றனைவிடுத்தார்கருத்தன்றவரேகியுமறி புனுகந்தாப் திருமுன்னே கழறினரே. 50

சொன்ன மொழிகேட்டு நபியிரசூல் தோழர் பெருங்கோட்டை சூழ்ந்தகைப, றென்னும் பதிக்கொருதரையிலங்கா யிருத்திப்படை யுடனிதாகவே, கன்னல்வளநாடு மலர்ப்பொழிலுங் கடந்து மதின மாககரில்வந்து மின்னுஞ்சுதை தெளித்துயாந்தழகு விளங்குமணி மாடம் புகுந்தனரே. 51

மாடந்தனிற்புகும் தபூஷஹமாவருத்தந்தனைப் பார்த்தேன் மணி மகனே, தேடுந்திரவியம் பொருளயென்றன் சிந்தைப்பழமே யான செயுத்தவமே, யாடவிடுஞ்சுரமிதுவே தென்னவழகு தரும் பாலரருளிச் செய்வார். நாடும் புகழாதியொருவனேவும் நன்மை யால் வந்த தென நவின்றார். 52

மைந்தரிதுகூறமனதுமிக மயங்கித்து யரானுரிதையறிந்து விந்தைசெறிமாலைப்புயத்து துமான் வீரப்புலியலியார் களெல்லாஞ் சிந்ததெனவெழுந் துமறுகந்தாப்திருமாளிகைபுகுந்தபூஷஹமா [ரூர் கந்தமலர்மேனிக்காய்ச்சல் தனைக்கண்டு மனங்கரைந் துரைக்கலுற்

அறிவும்பெருமையும் வேதவோசையழகுந்தறுத்திபுமத புங்கல்ல நெறியுமுறைமையறம்மதுநபி தமைப்போல் நின்றார்தமக்கிதுநேருமோவென் றெறியுங்கடலாமென்றவர்களாதி யில்லந்தனிற் புகுந்தவனிடத்திற் செறியும் பலகலதோத்திரமாய்ச் சிறக்கும்படிதுவாச்செய்தனரே.

அமுதத்தருஞ் சொல்லரா பூஷஹமா வன்னையிடத்தில் வந்த ருட் பெருகுஞ்சிமுதக்குடையாளர் நபியிரசூல் தேவியுலகின் றதிரு வனையார்கு முதப்பதத்தினை ருமறுடனேகூறுமிது சுரங்குணமாக வென், றெமதுட்கருத் தெனுமரசதேவிக் கினியதொருமாற்ற மிசைப்பதானார். 55

எனது திருப்போ ரசனார்தமக் கிதுபோலொருசுர மெடுத்ததனால் மனது சலியாமலொரு நியத்து வைத்தாரலி புலிவறுமையோர் கள் தனதுபசிதீர நூறுபேர்க்குத் தானமுடுமானத்தான் கொடுத்து வினவுமொருமூன்று பேருரிமை விட்டார்சுரம்விட்டு விலகியதே 56

சாற்றுமொழிகேட்டங்க மாதாயாரு மருடனுரைத்திடவேபூஷக தியுடனந்தப்படியவரும் சேர்ந்த பொழுதினில் கெடியோன்மறை யேத்துமகன் திருமேனிதனி லிருந்தபிணியெல்லாம் பறந்திடவே பூத்தநறைச் செந்தா மறையதுபோற்புளகமுறமனம் பூத்ததுவே 57

மருவார்க்கரசெனு மூமறுகத்தாப் மகனுர்பிணிதீர மன மகிழ்ந்து, குறுவர்முஹம்மது நபிதேவியார் கூறும்படிகேர்ந்த கடங் கொடுத்துத், திருவரிதியெனு மசுகாபிமார்சித்தைகளி கூர்ந்து தினமும் போற்றக் கருமாமுகி லெனுங் கொடைக்கரத்தார் கருணை யுடனினி திருக்தாரிப்பால். 58

மதிஞககருள்ள ஜனங்களெல்லா மனது மகிழ்ச்சிகொண் டெழுந்து நாவி, மதநாறியபுயத் துமறுகத்தாப் மலர்த்தாடனைப் பணிந்தி துரைப்பார். பதினுன்குலகமும் புகழோங்கவே பாராளர சர்க்கேசரியேயுங்கள் சுதனூ பூஷகமாவோதிய சுருதியிசைகேளா திருந்ததனுல். 59

மனங்கள் சிலையானேமிரக்கமற்றோ மறமேதரித்தனம் வன் னஞ்சானேம், தினங்க டொருமாசையுமதுதிருச் சேயின் மறை யிசைசெவிபுகாமற், றனங்களரிதானவறிஞோர் நெஞ்சங் தணைப் போலிடைந்துள்ளம் தடுமாறினேஞ், சினங்கொளயில் வேலீருமது திருச் செல்வர் தமையோதச் செப்புமென்றூர். 60

தருப்போலருள் வேந்த ருமறுகத்தாப் தரும்பாலகரோதுஞ் சாரத்தினுல், விருப்பாய்மனது கொண்டரியவேதம் விளம்புமெனக் கூற வெஞ்சிரத்தால், மருப்பாய்பலர் மேனி மெலிந்திருக்கு மாற்ற மதனுலே மனதிரங்கி, யிருப்பார் புகழ்சேரு மதினுவுள்ளோ ரேந்தல் திருமுன்னீதியம் பினரே. 61

உத்தஜனங்கூறும்வார்த்தை கேட்டவுடனேமகனுர்மேலுறுஞ் சுரத்தால் மெத்தமெலிவானவாறு கண்டு விளங்கும் புருக்காணை விளம் புமென்னச் சித்தமிரங்கிநின் றூரோர்சொல்லுஞ் செய்தி தனைக்கூறத்திரு வேதத்திற் குற்றமணுகாதார் மனமகிழ்ச்சி கொண்டே சிறிதெடுத்தோதலுற்றூர். 62

செம்பொன்னகராளு நபியிறசூல் திருவாய் மொழிபோலே சிறிது கோப், அம்பர்மணம் வீசும் பாலகனூ ரமுதகுரு னெடுத் தருளியபின் வெம்புஞ் சுரத்தாலென் னுகமெல்லாமெலிந்தபடியாலே விரித்தோதுதல், வம்புமிகவரச்சே காளையானுல் மனதுகவி கூறம வல்வனென்றூர். 63

நாளையெனும்வார்த்தை தலைமேற் கொண்டு நடந்தா ரவரவர் மனையிடத்திற் காளையாற்மனை தனிற் புகுதக்கதி ரோனடைந்து பின்னு நயமான வேளை மதின்மாநகரமதில் விளங்கு மிருவகைச் சனங்களெல்லா, மாழைமதில்வளைத் திறசூலுல்லா வைகும் றவுலா வின் வந்து சூழ்ந்தார். 64

வந்தாருதுமானும் அலியல்லாஹூ மற்றோரடங்கலும் வந்தா ரெனச் செந்தாமரைமுகத் தரசர்கோமான் செல்வர் தனையழைத் தினி திணேகி; மின்னாரணிபுயத்தி றஸூலுல்லாஹ் விளங்கும் றவுலாவி லிருந்த பின்னர் மூந்தாரணமெடுத்தோதுமென்ன மொழிந் தார் மதினம் நகருள்ளோரே. 65

உள்ளாதரவுடனோது மென்னவுரைத்த பொழுதினி லுவகை கூர்ந்து தெள்ளார்புருக்கானை நபியிறசூல் திருவாய்மொழி யாரென் றெடுத்தோதினர் கள்ளார்மரவமாலிகைப்புயத்தார் ஹபீபுநபி தோழ மாரெல்லோருங், கொள்ளாமகிழ்ச்சிக்கொண்டிதயமெல்லாங் குளிர்ந் தங்கொருமாற்றங் கூறலுற்றார். 66

முன்னுளிறை தூதராலநபி முறையாலருளிய மறையவர்க்குப், பின்னுளவவரைப்போ லெவராகிலும் பிரியமுடன்கூறக் கேட்டதில்லை, யிந்நாளிவரோதக்கேட்டோ மென்களிதயங் குளிர்ந்தோமென் றேத் தமாகச், சொன்னாரவர்மனம்பெருமை தோற்றத்துய்யோன் றிரு வுளங்குறையுற்றதே 67

அவ்வேளையிற் பாலரபூஷஹமாவரசர்பெருமான்றன் னடிபணிந் துசெய்வான்மதியான மதினநகர்த்தெருவில் விளையாடிவருவேனெ னவெவ்வாளரசரும்விடை கொடுத்தார் விரைந்து நடந்தொரு வீதி சென்று வெவ்வாககொடியவனெனும் எகுதியுரைந்தலை வாசலடுத் தனரே. 68

இளவல்தனைக்கண்டேவாயல்நின்ற எகுதியவர் தாளிலிறைஞ்சி மனக், களவுதனை நினைந்தறிஞர் தமைக்கபாடந்தனக்குள்ளே வரவ ழைத்து, மழலைவயதிலேயுடலமெல்லாம்வாடி மெலிவதெனவருத்த மூண்டோ, பழமைதரும் வேதக்கடலனையீர் பகருமெனப்போற்றிப் பகர்ந்தனரே. 69

பேச்சிலினிதானவாசகத்தாற் பிழைவந்துருமென்ப தறியாமலே காய்ச்சலதனாலேயெனது திருக்காயமெலிந்தேனென்று றுரைத்தள வில் நீச்சுநிலையில்லாக்கனலெரியு நிறையந்தனில் வீழுநினைவின்படி, வாய்ச்சுதென மகிழ்ந் தறிவிழந்த வம்பனொரு மொழிமவுல்வதா னன். 70

மங்குஞ்சுரந்தனக்கெனநிடத்தில் மருந்துண்டதை வாங்கிய ருந்தி னீரேற், பொங்குமுடல்நின்ற சுரங்களெல்லாம்போகும் பல்பல பிணிகளும்போம் அங்கமடங்கலுங்குளிர்ந்தொளிருமழகுஞ்செறிதரு மதிக மாற்றுத்தங்கமெனத்தகம் பளபளெனத்தழைக்கு மிளமை யுந்தளர்ந்திடாதே. 71

மருந்தின் பலமீதென்றுணைகூறவடிவாரபூஷஹமாமடியி, லிருந்தமுடிப்பினில் வெளிக்காசையெடுத்து மருந்துதாவெனக்கொடுக்கப், பருந்தோன்றிய வேற்கையு மறுகத்தாப்பாலரிடத்திற் கூலி வாங்கப், பொருந்துவது மெனக்கியல்பேரவென்னப் போற்றிவருத்துறை புகலலுற்றான். 72

ஆதியுலகெல்லாம்படைத் தாள்கிறவருமைப் பொருளானையுமதளவி, லேதுமொருகாசு வாங்கமாட்டேனில்லத்தனில் வாருமென வெழுந்து சாதித்தலைவனா பூஷஹமாதன்னைக் கொடுசென்றுதகுத்தில்வைத்துத் தீதிலுருக்கொண்டோன் அறையதனைத் திறந்தங்கொருபீங்கானெடுத்துவந்தான் 73

எடுத்துவரும்பீங்கான்றனைத் திறந்தங்கிருந்த மதுபானமளவில் கையிற், கொடுத்துப்பருகுமென்றவனுரைக்கக் குடித்தாருடலெல்லாந்துடித்துமுகங், கடுத்து தலைகிறுகிறுத் தெனக்குக்கள்ளோகொத்தனை தவலெனவே, தடுத்துப்புகல்வானீதுமது நோய்க்குத்தகுமாமருந்தெனச் சாற்றினனே. 74

மாகம்புவியொன்றுக்கிறுகிறுத்து மயக்கந்தனைக்கொண்டுமதி மயங்கி, யாகந்தடுமாறிவருவதெல்லாமரக்கின்வெறியா மென்றவாருள், ஏகனருட்சேருமுமறுகத்தாபிருகண்மணியானவிளவரசேவே. கமருந்துண்ணுமயக்கமல்லால் வேறென்றிலையென விளம்பினனே.

அவனிபுகழ்ந்தேற்றவரும்பாலகன் அப்போ தெழுந்திருந்தவிடம்விட்டுக், கவனமுடன் வீதிதனிலேகிய காலையிபுலீ சுலகணத்துடனே, புவனத்தனிலுள்ள அஸ்ஹாபிமார்போலே திரண்டவர் போம்வழியில், மவுனமுடனிற்கத் தெரிந்தறிவின் வடிவாத்தடுமாறி மயக்க முற்றார். 76

மதுவுண்டறிவழித்துடல்பதறி மயக்கத்துடன்வாரேமறைநெறியோர்க்கெதிர் சென்றிடப்போகாதெனஎணங்கொண்டேகுந்தெருமறுத்தொருதெருவில் விதுவெனறழகுறும் அபூஷஹமாவிரைந்து நடந்திடும் வீதியெல்லாஞ், சதிகொண்டிபுலீசு சுபிதோழன்மார்தமைப்போலவாசண்ணிற் றேற்றினனே. 77

தேனுந்தியதாமப்புயத்துமறு செல்வர் நடந்தேகுந்தெருக்களெல்லாம், ஈனம்விளைத்திடுங்கொடியோன் பொல்லாஇபுலீசெனுமாய னெதிர்வளைந்து, தானந்தருசுபிதோழன்மார்கள்தம்மைபோற்பகல் நான்குசாமம் மானும்புலியும்போற் றொடர்ந்திடவே மதிசோர்ந்தொரு பூங்காவனத்திலானார்; 78

தோப்புத்தனிற் புகுந்திருக்கும்போது, தோசியீபுலீசுதொடர்ந்துசென்று, காப்புத்தனக் கொப்பாப்பணிகள்போல காலைதனைச்சுற்றிக்காயமெல்லாங், தீப்பற்றிடுமாப்போற்சீறித் சீறித்தீண்டப்பயங்கரந்திரளாய்வெகு, கோப்புத்தனைக் கண்டேதிரும்பி யந்தக்கொடியோன் றலைவாயற்குறுகினரே. 79

கொடியபெரும்பாவிமணி வாயலைக்குறுகிவரும்போது குடதிசையினெடியகதிர் புகுந்தொகுதியுடனெஞ்சமென நிசிமேமியெல்லாம்படி யமனமகிழ்ந்தவனளித்த பசுமபொற் கொடியெனும்பாவைநல்லாள், கடிகொள்மலர் மாதுதனைநிகர்த்த கன்னிதனையலங்கரிக்கலுற்றான். 80

கொண்டைமலர்சூட்டிமதிநுதலிற் குளிர்ந்தமணமாகக்கோலமிட்டுக், கொண்டைவிழியின்மையெழுதிக்காதிற் கிரணமதிக்கொப்புவாளியிட்டுக், கண்டைநிகர்மொழிமடமாதிட கழுத்திலணியுமாபரணமிட்டுச், செண்டைமறவாத குமுதமலர்ச்செங்கைய தனில்வளைதிருத்தினனே. 81

பொன்னின்குடங் தன்னைக்கனகமேரைப்பொருவுமிளமுலைதனிற்புதிய, வன்னமணிக்கச்சுதரித்தொளிருமதியமெனு மார்வடங்கள்பூட்டி, மின்னுண்ணிடையினிற் சரிகைச்சேலைவிசித்துக்கணையாழிவிரலிலிட்டே, அன்னநடை மின்னாள்பதந்தனிலேயழகுதருந்தண்டைசிலம்பணிந்தான். 82

அரிபணிகொள்ளாபரணமெல்லா மழகுமயில் தனக்கணிந்ததற்பின், விரியுங்கதிர்மாடந்தனையழகாய் விதானமுடன்கோலவிளக்கஞ்செய்தே, யெரியுங்கதிர்மணித்தீபமேற்றி யினியமதுமலரணைவிரித்துக்கரிய குழல்மாதைநடத்தியந்தக்கனகமணிமாடத் திருத்திவைத்தான். 83

வன்னெஞ்சகுதி தன்மகளையவன் மாடந்தனில்வைத்துமறையநின்றான், அன்னமெனுநடைக்குயில் மாழியாளங்கந்தனிற்படுத்துறங்குநேர, மன்னர்தம்பாலர்வெறியினாலேமதி போயொளிர்மதிமனைபுகுந்து, பொன்னினிறத்தினாள்படுத்திருந்த பூம்பஞ்சனைமீதிலிருந்தனரே. 84

வன்னமலரணைகனிலிருந்து மாதுமலரணிதோளைத்தொடவேகன்னல்மொழியினாள்விழித்தவரைக்கண்டாளெழுந்திருந் தொதுங்கிநின்றாள், அந்தபொழுதவரெனக்குடந்தை யாகவருவா யென்றழைக்குநேரம், என்னமொழிந்தீரென்றதை மானமிணங் காதலுமென்றியம்பினளே. 85

மாடப்புறத்தினிலிருந்தொளித்தமாற்றமறிந் தென்றன் மணி
மகளே, யாடற்பரிவேந்தருமறுகத்தாபாருமை மகனைப்போலியா
ரொருவர் தேடக்கிடையா துன்மனதுக்கேற்ற சிங்காரமான ஜீனத்
துன்ளார், கூடப்புதுமலரணைமீதவர்குணத்தின் படிகூடுமெனக்கூ
றினன். 86

தகப்பன் நியாயமானசெயற் றனக்குப்பொருந்திநின்றுரைத்த
மாற்றம் ஜெகப்பெண்டனிலும் பேரழகுயர்ந்த தெரிவையுறக் கேட்
டுத்திடுக்கமுற்றே, யகப்பண்புட்னிந்தவுலகமீதி லாசர்மறைதேரு
மறி வுடையே, ருகப்புங்கருணையுந்தரித்த பாலர்க்குற்றதொருவார்த்
தையுரைப்பதானள். 87

பதுமத்திருமேவுந்தொடைப்புயனே பாராளரசீன்ற பாலகனே,
மதமுற்றறிவில்லாக் கொடியவர்போல் மாறுபடுஞ்சன வார்த்தை
சொன்னீர், இதமுற்றரசானுமது தந்தையிதனை யறிந்திடிலீர்
வாளினை, அதிரத்தசை வேறேயுடலம் வேறேயுனையுமெனையுமே
வதைத்திடுவார். 88

எந்தைசதிகாரனுமக்குப்பொல்லாங்கிடறுவருத்த வென்றெனை
விடுத்தா, னுந்தன்மனதினி லறிந்துபயந் தொழுகிடப்பீரென்
றோடைமலா, விந்தையுரைத்த சொற்செவிபுகாமல்வெறியின்குணமத
மிகுத்ததனாற், சிந்தைமயல்பெருத்தவளுடனே செழும் பஞ்சணை
மீதிற் சேர்ந்தனரே. 89

காந்திமதிபோன்ற வதனமதுகலசநிகர்போன்ற கனதனத்திற்,
சேர்ந்தமயக்கமுமதுமயக்குந் திரண்டங்கவர்திருமேனியெல்லாஞ்,
சோர்ந்து மலர்ப்பாயிலிருபேருமாய்சுபுகு வருமட்டுத்துயில்புரிந்
தார், ஆய்ந்தமறப்பள்ளிதனிலேபிலா லழகுதரும்வாங்குகூறினரே.

வாங்குமொழிந்திடுந் தொனுசெவியில்ழிவந்து புகுதவேவிழித்
தெழுந்து, தேங்குத்திரிகையின்மது வெறியுந்தீர்ந்துமனப் பீடை
தீராமலே, யேங்கியறிவழிந்துடல் வாடினாமெங்கே யிருக்கிறோமிவ
ளாரென்னச், சோங்குகடல்மீதிலுடைந்தோ ரென்னச் சொல்லத்
தொலையாததுயராகினர். 91

சித்தங்கலங்கியே வயமகனுஞ்சிங்கந்தனைப் பார்த்துத் தேன்
மொழியா, ளூற்றங்கருளுவாளிரவதெல்லா முதாசறன்னைப்போல்
வீண்விளைத்துமகா, சத்தம்பறைகின்றீரென மொழியத்தோன்ற,
லபூஷஹ்மா வுரைப்பார்மைத்தங்கிய விழிமயிலே யென்னுல்வருத்
தும் பிழையேது மவுல்வாயென்றார். 92

சொல்லுமெனவேந்தருமறுகத்தாப்சுதனாபூஷகமா கேட்கவே,
யல்லும்புயலையுமிதழியும் போராழிக்கடலையும் மனிதனையுவெல்லு

ங்கருங்குழல்மாது நல்லாள்விரகமதமீறிவெழியினாலே, கல்லும்பொ
ருவாதென்முலைதழுவிக்கலந்தீர்பெரும்பாவம்விளைத்தீரென்றான் 93

செய்யாக்கரும நீர்செய்தீரென்னச் சிந்தைதடுமாறித்தியங்கிமலர்க், கையால்முகத்தினி லறைந்தறைந்து கண்ணீர்கலுழ வேகதறியழு, தையோ வெனக்குள்ள தவமுமென்ற னறிவுங்குடிபோச்சே ஆயிழையே, மெய்யோவெனக்கேட்க மறுத்துமவள் விளம்பமதி சோர்ந்துவிழுந்தனரே. 94

சோர்ந்துவிழுந்தாவி யிழந்தவற்போற் றுடித்துப்பதையா மற்கிடந்ததுகண்டேந்து முலையினாள்மனம்பதறியிருந்த நறும்பன்னீர் தெளித்துமலர், வேய்ந்த விசிறிகொண்டாற்றும்போது மேனிவிவர் தீர்ந்து விழித்தெழுந்து, வார்ந்தகுழல் மாதேயான் விளைத்தவடு வுள்ளதுதானோ வென்றுரைத்தார். 95

மறுத்துமவளந்தப்படி யுரைக்கவடிவார் வயிற்றினிலறைந்து நிறங், கறுத்துப்பனிரண்டுதரம்விழுந்துகாயம் பதறக்கண்டாயிழையாள், பொறுத்தமுடிவேந்தர்மகனேவீணிற்புழுங்கியும் தாவியோய் விடாமல், நிறுத்துமரகசியந்தனைமறைப்பே னிகழத்தே னொருவர்க்கு மெனவுரைத்தாள். 96

ஆலமடங்கலும் படைத்தவல்லோனறியாதறிபவனடியவர்கள் சீலமுறுமனத்துதிப்புமெந்தச் செயலுமறிபலன் மறைப்பதன்றி, ஞாலந்தனிலிதைநாமறைத்தால் நாளைகியாமமென்றுரைக்கும்போது, கோலங்கெடப் பங்கப்படுத்தி கத்துக்கொள்வானெனப் பின்னுங் கூறலுற்றார் 97

ஆணாப்பிறந்தவனாகிலு மாமரிவையெனிலும் மாமதமேமிஞ்சி பேணாக்கொடுஞ்சனாச்செய்தாரெனிர்பிந்தாதெழுந்தோடிப் பிடித்துமமங்கோணாதவரை நூறடியடிக்கக்குருனிற்றிருவுளமானா னின்னம், நாணாதவர்ஹிலா லிருக்கச்செய்தால் நாட்டிச்சிலையெறியெனநவின்றான். 98

இதனையறிந்து கொண்டுடன்பாடியா யிருந்தால் விலகாமலிருந்தோரையும் விதனம்பெருகவேவருகுமகுசர் வெளியில்நரகத்துக்கசையினாலே, பதனமறவடித்திடுவேனெனப் படைத்தோன்குருனிலேயிறக்கிவைத்தான், மதமையிலேநாம் பெரும்பிழையை மறைத்தால் மறையுமோ வெனமொழிந்தார். 99

ஆனாலொருவர்தன்ரகசியத்தையடக்கிமறைத்திட்டால் ஆண்டவனும், வீகாறியசுவர்க்கப்பதியுமவர்வேண்டும்வரிசையு மிகக்கொடுப்

பான், தேனேயிரவில்லா னானதிடத்திற் செய்தபிழை மறைத்திடுவார்
யென்றார். மானானிறையானை வெளிவிடாமல்மறைப் பேன்மனப்
பீடைமறவுமென்றாள். 100

இறைவனிதுவறிந்தம ரோர்களே யெனதுகிருபைசே ருமறு
கத்தாப், சிறுவன் மதுவண்டு வெறியினாலே தீதுவருத்திடுஞ்செயல்
கள் செய்து, மறையின் படிகத்துக் கொடுத்திடாமல் மறைத்துப்ப
துக்கினார்மார்கிலத்தோ, ரறையும் பலீஹத்திலாக்கிவைக்கும் அடிக்
கும் வருத்தம்பார்த் திருங்களென்றான். 101

அந்தபஜர்நேர மபூஷஹமா வறல்கொண்டல் மூழ்கியாகிதனைச்
சிந்தையிணக்கமாய் வணங்கியந்தச் செரிவைக்கினிதுரைத்தெழுந்து
நல்ல, விந்தைபணிகொண்டே யமைத்ததிரு வீடுதன்னில்வந்து
விளைந்த மாற்றந், தந்தைக்குரையாமல் அரியநாயன்றன்னை புகழ்ந்து
கொண்டிருந்தாரிப்பால். 102

தோகைமளிலன்னாள் வயிற்றறைக் குட்டுன்பங்கொடு வருஞ்சூ
லுண்டாகத், தேகமடங்கலும் பளபளப்புச் செறியத்தனமோடித்
திரண்டுவிம்மக், கோகனகமேனிகுறிகளெல்லாங் குழவிக்குணமென்
பதரியாமலே, பாகுமொழிமாது தரித்தகெர்ப்பம் பத்துமாதமும்
நிறைந்தனவே. 103

திங்களொருபத்து முடிந்ததற்பின் றேனைப்பொருமொழித்
தெரிவை நல்லாள், தங்கந்தனையுருச்சமைத்தது போற்றானேயொரு
பாலன்றன்னையீன்று, பங்கமிதுவருமென் றூரினிற் பாகமொருவ
ருக்கும்பகராமலே, கொங்கையமுதூட்டி மூன்றுமாதம் கோலம
னைக் குள்ளேவளர்த்தனளே. 104

மாதமொருமூன்றி லவள் தகப்பன் மவுல்வான் மகளேயுன்மாற்
றமதைப், பேதமறவாளுமதினச்சாப் பெரியோரிடத்தினிற் பேசி
யுன்றன், காதல்மகனையுமவர்கள் முன்னே காண்பித்தெனதுகற்ப
ழித்தா ரென்றே, யோதுமெனக்கூற மனதுநாணி யுரையேனொரு
வர்க்கு மெனவுரைத்தாள். 105

சொல்லேனொருவர்க்கு மெனமொழிந்த தோகைக்குண் வீயான்
ஹாசுமீயான், பெல்லாண்யான் சொன்னவார்த்தைகேட்டுப் பொருந்
தா தவளென்றன் விழிக்கெதிரே, நில்லாதெழுந்தோடிப்போடியென
நீதிதவறியே நிகழ்த்தினதாற், கல்லாதவர்மனம் போலிதயங் கலங்
இத் தியங்கியே கரைந்தழுதாள். 106

அழுது புதல்வனைக்கரத்தி லெடுத்தன்னமெனநடந்தரசர்கரந்
தொழுதுபணிந்தேத்து முமறுகத்தாப்தோழரனைவோருஞ் சூழ்ந்து

நின்று, பழுதொன்றணுகாதானேவுகின்ற பஜிறு தொழுதுவந்திருக் குனேர, முழுதும் மதிபோன்ற மகனையவர் முன்வைத்திறைஞ்சியே மொழியலுற்றான். 107

மக்கநபியுல்லாதமக்கிறங்கும் வரிசைநெறிமார்க்கம் வழுவா மலே, திக்குத்திசையெல்லா மொருகுடையிற் செங்கோல் செலுத்தி வாழ்கிறலரசே, சக்கென்றிறசூல்தங் தீனைமாறுந் தாதைவிழவீசுந் தானாவேயென், பக்கலொருமாற்றங் கேட்பீரென்னப் பாவைபுகழ்ந் தேற்றிப்பகரலுற்றான். 108

சந்தமணிமார் பரபூஷஹமா தமக்குச் சனித்திந்தத்தாரணியில் வந்த மதலையீதெடுத்து நீங்கள் வளர்ப்பீரெனமடமயிலுரைக்கச், சிந்தைமிகமுனிந் துமறுகத்தாப் தீனோர்சபையினில் காணமில்லா, திந்தவுரைசொல்லலாமோவென வியம்பமயில்மறுத் திதுரைப்பாள்.

வேலேந்தியகரத் தாசரேறே! விளங்குமதிவாகரபூஷஹமா, போலேயெனது சேயிருக்குமாறாற்பொருத்தமுடனெடுத்தருமல்லாற் பாலோதருஞ்சொல்லா தெனக்கோவ்வாத பலீகத்தினிலென்னைப் படுத்துமென்னச், சேலேதருங் கண்ணாள் மதலைதன்னைச் செய்ய புகழ்வேந்தர் திருமுன்வைத்தாள். 110

வைத்தசிறு பாலன்றன்னை நோக்கி வள்ளல்நபிதோழமா ரெல்லோரும், பொய்த்தமொழி பேசாரபூஷஹமா போலமிறைவன் புது மைதன்னை, மெய்த்த மறைதேரு மறிஞராலும் விளங்கவரிதா மென் றருளியபின், கைத்தகுபிரோர்கள் சிரமறுக்குங்கதிர் வாளு மறிருகவறலுற்றார். 111

எனதுமக னென்றனுரை யல்லாமலே தோரிடங்களிலேகவில்லை நினைவினெருதரையவர் தனக்கு நிக்காஹ் புரிந்தியான் கொடுக்க வில்லை, கனகப்பதிமேவு மதீனந்தன்னிற் கன்னியுனை நானுங்கண்ட தில்லை, மனதுகெணியா மலிவையுரைத்தாய்மயிலே யெனப் பின்னு மவுல்வதானார். 112

எகுதிமரபினின் மடக்கொடியேயெங்கள் குலமுங்க வினத் தின்மாதைப், பகுதியுடனிக்காகெழுதலாமோ பாலன்றனக்கின்ற பாலனென்றாய், தகுதியுளஹலாலது தனிலோ தண்மைஹராமிலோ சாற்றுமென்ன, மிகுதிபுகழ் சேருமரசர்கூற விளங்குமயிலன்னாள் விளம்பலுற்றாள். 113

எனக்குஹலாலெங்கள் மரபின்படி என்னைப்பயின்றோள் சொல்விணங்கின தாற், றனக்குன்றெனும் புயத்தபூஷஹமா தன்மே லுளகுக்குமறியேனென்ன, வனக்குங்குமமுலை மடந்தை சொல்ல

வந்தவரலாறேதுரைப்பா யென்றார், சினக்குங்கதிர்வேலீர்கேளு
வென்னத்தெரிவைடிப்படி செப்பலுற்றாள். 114

வேண்டாக்கருமத்திற்கு மதுபாலர் விரும்பியழைத் தென்னை
மேவமனம், பூண்டா ரென்னினாலாகு மட்டும்புத்திமதிசொல்லிப்
பொருந்தா தென்னைத் தீண்டாதகலுமென்றுறைத்த தெல்லாஞ்
செவியிற்புகுதாமற் றீங்குசெய்தார், வாண்டாரணிதிருப்புயத்திருங்
கள் மகனார் தமைக்கேளுமெனவுரைத்தாள். 115

அழகுதிரண்டுருவெடுத்துவந்த அமுதமொழிவேந்த ரபூஷஹ
மாவுளதென்றுரைத்தா லென்பாலகனை யுவந்து வளர்த்திடுமொளித்
தாரெனிற், றேழுலகைச்சூரியதோர் நாயனேவுஞ் சுருதிதனைத்
தொட்டுதுணிவுடனே, கழுவியெனதுகற் பருத்தாரென்னச் சத்தி
யஞ்செய்து தருவே னென்றாள். 116

கூறுமொழிகேட்டு மகன்மீதிலே கோபமயிர்க்கால்கள் குப்ப
ரயத்தைப், பீறிவெளிதோற்றமனம் பதறிப் பேதையொருமாற்றம்
பேசலுற்றாள், பாறுதொடர்வேற்கையரசே யுங்கள் பாலனிவைக்
கெல்லாம் பாத்திரமோ, சீறுங்கொடியவ னெனதுதந்தை செய்யும
நியாயஞ் செப்பக்கேளும். 117

விடங்குமணிமார்பரபூஷஹமா வீதிவிளையாடிவரும்வேளையிற்,
சளங்கொண்டிடும் நோய்க்கு மருந்தெனவே சாராயந்தனைத்தான்
கொடுக்க, வளங்கொண்டருந்திய வெறியாலென்றன் மனையிற்புகுந்
தென்னையலக்கறித்தார், தளங்கொண்டிடும் வேந்தர்க் கரசேகெர்ப்
பந்தரித்தே னெனப்பின்னுஞ் சாற்றலுற்றாள். 118

வெறிதீர்ந்தறிந்தபின் மனம் பதறி வீழ்ந்த பனிரண்டு தரங்
கலங்கிச் சிறியேன நியாயஞ் செய்தேனெனச் செங்கைகொடுமுகந்
தனிலறைந்து மறிவாய் கதறி நின்றிரங்கிணபோல்வாய் விட்டாற்றி
னாரவர் மேற் குற்றம் உறுமோவிதிவசமெனதிடத்தி லுற்றதொரு
கெர்ப்ப மென்வுரைத்தாள். 119

உண்டாகிய கெர்ப்பம் வெளியுதித்து மொளித்துமறைத்தும்
யாரொருவருக்கும், விண்டே னிலை மூன்றுமாதமட்டு மிகவுங்கொடி
யவனெனது தந்தை, வண்டர்தொடைத் தீனோரிடத்தினிற் போய்
மவுலென்றனைப் பேசாவசையுரைத்தான்தண்டா மரைப்பதத்தரசே
யிந்தச்சபையிலடுத் தேனானெனச் செப்பினாள். 120

உடுக்கத்துகிலெனக்களித்த னில்லை யுண்ணத் தகுமானவுண
வீத்திலன், வடுக்கொண்டுலகினுதித்து வந்த தலைதணிப்பேணிவ
ளர்ப்பீரென்னக், கடுக்கண்டெனப் பேசுங் கொடியதாதைகண்ணில்

விழிக்கான் மாட்டேனென, நடுக்கத்துடனின்று மயிலணையாள் நன்றியரசரோ டுரைத்தனளே. 121

நடந்தகரு மங்களான தெல்லாம் நாயனுமறுகேட்டகத்தி லெண்ணி, மடந்தை தனக்கேற்றமொழிகள் கூறிமாதேயுன தாசை மகன் றனக்கே, யடர்ந்தவயதி ரெட்டாகு மட்டும் அன்னமுடுமான மருளிடுவேண் படர்ந்த மனப்பீடைதனையகற்றி விடுவாயென வேந்தர்பகர்ந்தனரே. 122

தேசம் புகழ்வேந்தரனுமதிகள். செய்யமடமானுக் கருவி வெள்ளிக் காசிலொருநாற்ப தெடுத்தளித்துக்கலையு மொருமாத்தைக் கொருபிடவை வாசல்தனிலுணக்கனுப்பிவைப்பேன் மதலைதனைப் பேணிவளர்ப்பாயென்னத், தேசுதரித்த வேல் விழிமடவாள் திரும்பி மணிமாடஞ் சேர்ந்தனளே. 123

மாதுமதலையைக் கொடுபோனபின் மவுல்வாரசுகாபி மார் களுடன் வேத நெறிதேரும்யார் களேயான் வீடுதனிலே இவரு மளவு, மீதுசபை தனிலெழுந்திரா மலிருங்களென வேந்தரியம் புநோம், ஆதியருட்சேரும் நபிதோழமாரண்ணலுமறுட னருள் வதானார். 124

முறுசல்நபிமார்கட்கரசரான முஹம்மதுறசூல் தம்மாது லரேய ரசர் பணிந்தோற்றும் நாயகமே யகத்திலினிதேகி வருமளவும், இருமென்றுரைத்தவாறேதெனவே யார்களுரைத்த போதெனது மகன், ருமந்தனக்காக மென்றரசர்கூறக் கலைதேர்சகுபிகள் கவல்வ தானார். 125

ஆகைக்கலவியிலுமதுபால ரறியினிலை விலைடுக்கவில்லைப் பாசிக்கெனும் பொல்லாத வனிவரைப்பலீஹத்தினிலாகப் படுத்தி வைத்ததோ சதனமெல்லாம் மவனன் தலைமேற் சுமக்கு மெனச் சொல்லச்சுருதிமறை யோசைக்குரலாரைப்பயக் தெடுத்த வுமறு மறுமொழியு ரைக்கலுற்றார். 126

வல்லோன் மறையேவல் தனைவிலகி வழிகேடனு கியசனு விலுற்ற, பொல்லாதவர் மீதிற்பூண்டகத்துப் பூமிதனிற் றீராதிரு கருமானு, லெல்லாவுயிர்களும் வருத்தமாகும் எவுமல்கியாமத்து நாளையிலே, நில்லா தெரிந்திடுஞ் ஜஹன்ன மென்னும் நெருப்புக் கசையினாலடிப்பரென்றார். 127

அறமொய்த்துலகாளும் நபியுல்லாவுக் கருகரெனவந்தமூஸ்லீன் களே, திறமைத்தலைமையோர் புவிமேலொரு சிறியோர் சனுவுறுந் தீங்கு செய்தால், மறைதெய்ப்படிகத்து வித்திருக்க மனது நெகிழ்ந் துதாமரித்தாரெனின், மூறைமைக்குருநபி திருவாக்கினால் மோசப் பெரும்பாவியாவரென்றார். 128

அந்தமொழிதனக்குறுதி கொண்டோ மானபடியாலென்னரு மைமகன், வெந்துதழல் வீசும்நரகமதில் விழாதவர்பேரில் விதித்த கதனை, யெந்தவகையாலும் புவிமேற்கட னிறுத்துவிட வேணுமே யொழியப், பிந்தவிடமனம் பொருந்தேனெனப் பின்னும்வய வேந்தர் பேசலுற்றார். 129

உலகந்தனில் யாறசூலுல்லாவுக்குடை யோனருள் வேதந் தனிலுரைத்தான் விதகப்படுஞ்சனா வொருவர் செய்தால் விதன முறுங்கத்துச் செய்யு மென்றும், கலகத்தினிலதை மறைத்தா ரெனிறகழறும் வருடனாவா ரென்றும், நவமுற்றிடுமிதையறிந்து நீங்கள் நவிறலெங்ஙன மெனநடந்தார். 130

நாட்டும் புகழ்வேந்தருமறுகத்தாப் நடந்து மணிமாடங்குறுகி வாயற் பூட்டுங்கபாடத்தைத் திறந்திடவே பொறுக்கும் விசைப் பூட்டுப்பொருந்தினதாற், கோட்டுமதயானை பிடித்தென்னக் குமுத மலர்க்கரங்கொடுதிட்டவே, தீட்டுமணி மேடைமாடகூடஞ் சேரக் கிடுகி டென்றசைந்தனவே. 131

அசைந்து நெடும் பூட்டுத்தெறித்துவிட வகத்திற்புகுந்தீன்ற வருமைமக, னுசந்தபுகழ்தாயாரிடத்திலிந்தொஜீபனத்தின் றங்கிருந் தாரப்போ, வசந்த குணமாறிக்கோபமுடன் மகனேயுணவினிமறு மையிலே இசைந்ததுனியா விலொருசெயலுமினிமே லுணக்கில்லை யெனவிசைத்தார். 132

சுரும்புண்டிசைபாடு மரபாமலைத் தோனறலிலை கூறத்தூய மன, மரும் பொன்னிறம் போலேதளதளென வழகுதருந் திருமேனி எல்லாலங்கரும் பொன்னிறமாகிநிறங்குலைந்து கைகால் பதறிடு யேகனி வாயினில், விரும்புமெஜீபனந்தனை மறந்துமெய்சோர்ந் தெழுந்து பின்விளம்பலுற்றார். 133

நபிமார்க்கர செனவருமிறசூல் நயினார் தமக்குபின்னொருவருக் கும், புவிமீதினிலொசியிலையெனவே புறுக்கான்றனில் வேதப்பொரு ளுரைத்தான், அவிநாளெனக்குவந்தடுத் தென்ன வறிந்து மொழிந் தீரென்னுண்டகையே, செவிதாக்கருமமே துரையீரென்னச் செங் கோலரசுரை செய்வதானார். 134

எனதுமகனே நானொருகருமமெழிலாய் வினவில் நீர் வேறு மொழிதனையிங்குரையாமலுண்மை தனைச் சாற்றுவீரெனச் சொன் னாரப்போ, மனது நினைவாலுங் கனவினாலு மறந்து மொருபொய் களுரைத்தறியேன், கனதிபுகழ் நாயன்மறையினாணை ஹக்குமொழி வேனுனெனக்கூறினார். 135

காஹகா கர்கந்தலையறுத்தஹபீ புழுஹம்மது நபியுரைத்தார் பாகார்மொழிவேதந்தனை யோதினோர் பழுதுவரும் பொய்கள் பகர்ந்தாரெனில், வாகாகியவேதமவர்கடன்னை வருத்து மாதா பினிலாக்கு மென்ன. ஆகாதுறமபொய்களுரைத்தறி யேனையாபு கலுவேன்மெய்யே யென்றார். 136

யாதாமொருமாந்தர் மனதறியே நலங்கேடுள பொய்கள் நவிலு மதுதீதாகியபாவமடங்கலுக்குஞ் சிரசாயிருதயஞ்சிலையாய் விடும். போதா தெனுமாற்றந்தனையறிந்து பொய்களொருநாளும் புகல்வதில்லை, தாதாவெனும் வேதநாயகமே சரதமொழி வேனானெனச் சாற்றினார். 137

மொழிவேனெனக் கூறுமகனைநோக்கி முன்னாளோருதாமென திடத்தில், வெளியேபோம் விளையாடிவருவேனென விடைகொண் டெழுந்திரங்கேதுசெய்தீர் தெளிவாயுரைத்திடுமென விளம்பச்சிறக் கமணிமாடத்தெருவீதிபோ, யொளிசேர் மணிமாடந்தனில் எகுதி யுறையத்திருவாய லடுத்தேனென்றார். 138

சொன்னீரதுமெய்யா மவனிருந்து சோருங்கள்வீயக்குடித்த துண்டோ, எந்நேரறிந்திடுந்தாதையே நானெனது நினைவினாற் பருகவில்லை, நன்னேரறியாதகொடி யோனென்ற னசனுக்குறு மருந்தெனவளித்தான் செந்நீர் தரும்வேலீர் குடித்தேனெனச் செப்பினாரப் போதரசுரைத்தார். 139

கரவுங்கொடுஞ்சனாச் செய்ததுண்டோ கண்ணேயெனக்கேட் கக்கவலுவரென், விரகமதியினாலடுக்கவில்லை வீணன்மது வீந்த வெறியினாலே நரகந்தனைத் தேடுஞ்செயல்வினைத் தேனம்மாலறிந்த தோநாமறியா வரவென்றிறையவன் பொறுப்பானென மனது தனில் நினைந்திருந்தே னென்றார். 140

அரக்குப்பருகிய வெறியுண்டாகியா நாச்சனாச் செய்தாலவர்கள் பேரில், உரக்கப்படத்தாக்கு கத்துவிதி யுண்டோவில்லையோ வென்று மறை, யிருக்கும் பொருள் தெரிந்திலையோ வென்ன வேந்தலுமறு தாமியம்புநேரம், வரக்குன்றெனும் பாலரபூஷஹமா பாவாமுக நோக்கி மவுல்வதானார். 141

வேந்தனிலிந்நடபடியின் விசளம் விபரமாயறியே னெனச், சீதமணம்வீசும் புயத்துமறு செல்வரபூஷகமாவுரைக்கக், காதவழி தூரங்குளிர்ந்நறைநக மழுமுஹம்மதுநபிமாதுலர், ஓதும்புறுக்காளை யெனவுரைக்க வோசையுடனெடுத்தோதலுற்றார். 142

உசந்தமறையோதுந் தொனியிசை கேட்டுதுமானலியாரும் அசைனும் வசந்தகுணமுள்ளயார்க் கெல்லாம் வந்தாரரசர்தம்

மாளிகையில், இசைந்த மணம் வீசும் நபி தோஷரே யெனது மகன்
குக்குமே தெனவே, யசந்த மனதன்றி குருனாயத்தி லாராய்ந்து
பாரு மென வோதினார். 143

ஆசாரமுள்ள அபூஷஹுமாவனையுஞ் சுருதிநேராயத்திலோர்,
லேசானதுக்கு முண்டோ வென்ன நினைவு கொடுகேட்கு நேரமதில்
கோஜாலநபிம துலர்தங்குமாரர் குரலோசை செவியிற்கேட்டுப்,
பேசாதிருந்து நற், சனங்களெல்லாம் பெய்யுமழைபோல் நின் றழுத
னரே. 144

இரங்கிச்சலித்தழுதவாவரே யோனிடத்திலு மறுகத்தாப்,
தருங்கற்பக மெனு மபூஷஹுமா தமக்குவரும்பலாய்தனைத்திரென்ன
வரங்கிட்டியதுவா விரங்குநேரம் வள்ளலுதுமானும் அலிப்புலியும்,
நெருங்கிட்ட பூஷஹுமா வோதிய நேராய்ப்பயனே தென்றுணர்ந்து
நின்றார். 145

வாசந்தரும் புயபூஷஹுமாவண்மைக்குருனோதி முடியு மட்
டும், நேசமதின்பொருளேதெனவே நினைவினுடன் கேட்கநேர்
மறையி, னோசைப்பொருளெல்லாஞ் சனாச்செய்தோருக் கொரு
நூறடியென வுரைப்பதன்றிப் பேசிலெளிதா வகையிலொன்றும்
பெரியோனருள் வில்லெனவுரைத்தார். 146

உறைக்குந்திருவேதப்பயனறிந்தேயூரினுள ஜனமொருமுகமா,
யிரைக்குங்கடற்போல் விழிநீர்சிந்தவேங்கிப் புலம்பிநின்றீதுரைப்
பார், தரைக்குங்ககனுக்கும் புகழ் நிறுத்தத்தக்கமதலைசெய்தவமி
துவோ, விரைக்குங்குமப்புயத் துமறுகத்தாப் விடுவதிலையென
மிக வாடினார். 147

வதனமிகவா டியழுமந்நேரம் பாவாஇறையவன் வரவிடுத்த,
விதனபலாய்தனக்கெளியேன்மனம் விரும்பிச்சபூர்செய்து கொண்டே
னெனச், சுதனிவ்வுரைகூறக்கேட்டுடலந்துணுக்குற்றிக் கண்டதோ
கையென்ன, வதனமதிசாய லபூஷஹுமாவன்னை யெழுந்துரையருள்
வதானார். 148

இஸ்லாமெனுமுடற் பிறந்தோர்களே யிளமைவயதானவினிய
மக, னசலாகியசுரங் கிடந்துடலம் நடுக்கமதுநன்றாய்த் தீரவில்லை,
வசமாகியகத்து நூறடியும் வருத்தமதுதாங்கமாட்டாரந்த, நிசமாம்
அடியெல்லாம்யாண் கொடுப்பேனீங்களரசர் முன்னிகழ்த்து மென்
றார். 149

கூறுமொழிவேந்தர்க் குரைத்திடவே கோபமெழுந்திரு விழி
சிவப்பச், சிறுமனையாரை நோக்கியப்பாற் செல்வாயெனச்சொல்லத்
தேன்மொழியாசர், மாறுமொழிபேசா தொதுங்கிநின்றார் வள்ளலவ
ரைப்பார்த் துன்மகற்குப், பேறுகொடுத்தி டென்றிறையிடத்திற்
பெருகுந்துவாயிரந் திருப்பா யென்றார். 150

நிலையாமகுசறுவழிதனிலே நின்றோர்சிறுத்திடப் பலீக்கத்தாக் கியுலைவார்மெழு கென்னநரகக் தன்னிலோட்டிவிடுவாரென்றுள முருகி, யலைபாய்ப்பதி சொர்க்கம் புகுதவென்றேயாதிமறை யேவல தின்படியே கொலையாய்விடுங்கத்துமகனார் தம்மைக் கொள்வேனெ னக்கையைப் பிடித்திழுத்தார். 151

கையைப் பிடித்திழுத்தேகங்கோரங் காவல்வாரெனையின்றகாவ லரே தொய்யுமொளியோனைக் கொடுபோம் வகைசொல்லு மெனக் கேட்கத் தோன்றலானே, கையமறவாழும் நபிதோழமாரானைவோரி ருக்கின்ற சபையிடத்திற், செய்யும் பலீகத்துப்படுத்திருக்குஞ் செய யக் கொடுபோறேனெனவுரைத்தார். 152

மாற்றமிவைகேட்ட போதிலந்த மறையோரிருக்கின்ற சபைத னிலே, சேர்த்துக்கொடுபோக வேண்டாமென்னைச் செய்யுஞ்செய லுங்கள் திருமனதுக், கேற்றபடி இந்த மாளிகையி னின்னேபடுத் திரு மெனவுரைக்க, வேற்றங்கிய கரத்தரசர்சியம் வெற்றியம றரசுரைக்க லுற்றார். 153

காயனருள்வேதந் தனிலுரைத்தான் நாளைச்செயல்யாருஞ்செய் தாரெனிற், காயுங்கடுங்கோபத்துடனவரைக் களரிதனில் விட்டுப் பலீகத்தாக்கித், தேயும்படி பாவத்தொலையகத்துச் செய்தலதுகண்டு தீங்கு செய்வே, ரோயும்படிதவிர்க் திருப்பாரென்ன வுரைத்து மகனாரைக்கொடு நடந்தார். 154

மகனைப் பிடித்துக் கொண்டே நந்நேரம் வள்ளலபூஷஹமா பேரிலே மிக நட்புடையோர்கள் மதினநகர்மேவுந்திறல்சேரும் வீரர் களுந் தகைமைக்குணமுள்ள மடவாருடன் சகலஜனங்களு மழுது நின்று, ககனத்தொடுந்தொனியிரைச்சலார்க்கும் கடலாமெனக் கரைந்தழுதேகினர். 155

அழுதுபரதவித்தவாவரே யந்தோவிளமையி லருமையாக, முழுது முணர்ந்தவர் வணக்கமுள்ள மூமினனவர் கிவைவருமோ, பழுதுமறுபட்டா மேனி யெல்லாம் பாரக்கசையடி படமுதனுள், எழுதும் விதியிதோ விளவரசர்க் கென்ன மனஞ்சலித்தழுதேகினர்

சனங்கள் திரண்டு சூழ்ந்தழுதுவாற சலிப்பும்வயவேந்தர் தங் கோபமு, மனந்தான்பதறிநின் றபூஷஹமாவரவுமஜிலீசிலிருந்தோர் கண்டே இனங்கள் புகழ்ந்தேற்று மிளவரசேயிதுவோதலை நாளுநன் னெழுந்தென்வேதகனங்கள் பொழிந்திடுமழையது போற்கண்ணீர் சொரிந்திருந்தழுதனரே. 157

உபயகடல்போலங் கிருந்தவரு மூரிலுளபேருமழுதுகின்ற, சபையிலரசின்றமிளவரசர், நம்மைக் கொடுபோய் முன்னிருத்திய

பின் கவையென்றுரையாத அபூஷஹமா கல்புமிககாணிக் கதறியழும்
அவையின் மணிமாடக் தனிலிருந்தவன்னை செவியில் வந்
தணுகியதே. 158

மைந்தனிரங்கிகின் றழுதசத்தமாதா திருக்காதி னேறிடவே
சிந்தை தடுமாறி மதிமயங்கிச் சேணிலிழந்தமான் கன்றுபோல
விந்தை மவர்முகஞ் சாம்பியப் போவெண்ணெயழற்பாய்ந்த விதமக
மூஞ் சிந்தவிழிநீரு மாகவேங்கிச் சேமமனை தனி லழுந்திருந்தார்.

ஒருவன்றிருநாமந் தவிராதெடுத்தோ துமகனே நீ ருடுத்திருக்
குஞ், சருவத்தணிதிகள் குப்பாயமுஞ் சலதைத்துகி லெல்லாங்
கழற்று மென்னக், கருவத்திருள்மேகக் கொடைக்காத்தார் கவலு
முரைகேட்டுக் கலக்கமற்றான், பருவத்தவிராதார் வயதுமொரு
பத்தொன்பது சென்ற பாலகரே. 160

கலங்குமிருதயக் காளைதன்னைக் கண்டோர்முகம்வாடிக்கலக்க
முடன், றுலங்கும்புகழோரேயொருபோதினுந் துறவாத்திருமேனி
சுதனர் தம்மை, நலங்கொண்டணியாடை கழற்றுமென்ன நவின்
றீருடல்நாணிகடுக்கமுற்று, ரலங்கலணி திருப்புயத்தீரென்ன வா
சரு மறப்போதருள்வதானர். 161

உவரிக்கடல் சூழ்ந்த புவியில்மாந்தர்க் குற்றஷபாஅத்துச்
செய்திடேற்று, நவரத்னமாலைப் புயத்திறசூல்நயினர் மூஹம்மது
நபி தமைப்போ, லிவருக்கழகுவா மறைநெறியு மேகன்கொடுத்தா
னென்றே வல்தன்னைத், தவிரத்தகுமோகாண் சறகுவிட்டாற் றக்
கோன்றனக் கேற்காதென மொழிந்தார். 162

தரையுண்டிடுமெண்ணை தனைமீட்டொருதையல் தனக்கீந்த
தருமகுணத், தரசருரைகேட்டங்கறிவோ ரெல்லாமாதிவிதியோ
வென்றயர்ந்து நின்றார் விரையுந்திருவுநின்றனுதினமும் விளையாடிய
புயத்தபூஷஹமா, கரையுமிருகண்ணீர்தரவணிந்த கலைகளடங்க
லுங்கழற்றினரே. 163

பொதியுந்துகிலுரிந் தொருநீற்றுடை புனைந்துசுடர்வீசம்
பூரணமா, மதியந்தனையாகுங் கேதுவும்போய் வளைந்ததெனநாணம்
வருத்தமுறுஞ், சதியின்பயமும்வந் தொளிகுறைந்து தன்னை மறந்
தாவி தான் பதறி, விதியின்பயனேவென் றழுதழுது விழிநீர்தர
வாடி மெலிந்தனரே. 164

கண்ணீர்சொரிந்தழு திரங்கு[illegible]தாபுதல்வர்[illegible]ண்டாக
மெல்லாங், தண்ணீர் தனிற்றோற்[illegible] மதியமென்னத் தளம்புவது
தெரிந்தவனி யுள்ளோர், பண்ணா[illegible]ழிதிருப் பாலனிந்தப்பூடுபட
விதிப்பயனோ வென்ன, விண்ணோ[illegible]பதியெங்குந் தொனிகளார்க்க
விதனம் பெரிதாய் நின்றழுதனரே. 165

அப்போதிறையவன் கலநத்திலே யதிகமலாயிக்கத்தனை வோர்
களு, மெய்ப்பாயாளும் நாயகனே யித்தழுழக்கமிரைத்தலே தென
விளம்பத் தப்பாதுரைபேசு மூமறுகத்தாப்சறகுதவிராமற்றூரணி
யில், குப்பாகியமகன் றனையேகத்துக் கொள்ளுமிரைத்தலீ தெனக்
கூறினான். 166

இறைவனிவைகூற வானவர்களே கன்றகலத்திலிகைத்திடுவார்
அறையுங்கடல்சூழ்ந்த புவியிடத்தி லரசருமறீன்ற அபூஷஹமா,
சறகின் படிகத்துக் கொடுக்குமது தன்னைத் தெரிசித்து வருவோ
மென்ன, நிறையும்புகழ்நாயன் விடைகொடுக்க நெறிசேர்மதீனத்தி
லிறங்கினரே. 167

வானோர்மதீனமா நகர்தனிலே வந்துமஜிலீசை வளைந்திருந்
தார், ஆனோர்கொடைக்கரத் துமறுகத்தா பருள்வார் அபூலகுதனை
யழைத்துத், தீனோர்திலதமா மெனது திருச் செல்வர் தமக்குச்
செய்வதற்குத், தானேயுனையல்லால்வேறொருவர் தகுமதலவெனச்
சாற்றினரே. 168

அவனிபுகழ்ந்தேற்றும் ஆண்டகை தம் அருமைக்குமரரை
யடியேன் மனக் கவனமரக்கரங் தீண்டுதற்குக் கல்புபொருந்துமோ
கடைநாள் மட்டும். புவனந்தனிலிந்தமாற்றமது போமோவெனச்
சொல்லிப் புலம்பிநின்றான், மவுனமுடனுள்ள துமறுகத்தாப்மவுல்
வாரபூலகு மனந்தேறவே. 169

அரியபெரியதோர் நாயகனுக் கடிமையலவோநாமாகையினாற்
றறியுமறைதனிலிருந்த வண்ணஞ் செய்தாலிறையவனருட் சேரலா,
முரியமனுவோர் தம் முகத்திச்சைக்கா யொருவன் மறையேவல்தனை
மறுத்தாற், கரியநரகத்திலநேகநெடுங்காலங்கிடப்பரென்றோதினரே.

என்து திருப்பாலர் தமக்கு வந்த இடருங்கருமத்திற்கேதா
கிலுஃ, மனதுதறுகியென் முகத்திச்சைக்காய் வருத்தந்தனக்கொல்கி
யடித்தாயெனி, னுனதுகலமெல்லா மழிந்தெரியு மொயிலுக்கிரை
யாவா யெனவுரைத்தார், நினைவங்ஙனன் மெழு கனவிருந்தோ
னெட்டூர னெஞ்ச னாகினனே. 171

நெஞ்சமிரும்பாக அபூலகென்போ னின்றானவை தனிலெளி
யோர்க்கிந், தஞ்சமெனவருமபூஷஹமாத ரளமெனக்கண்ணீர் தரனொ
மூகக் கஞ்சமுகம்வாடிச்சிவந்தமேனி கருத்திப்பாதவித்தழுவது
கண்டின் சொல்லெனும் வேதருமறுக்கத்தா பிரங்கியழுதுபின் னீது
ரைப்பார். 172

கண்ணிண்மணியே யென்னுயிரேயென்றன் கருந்தேயரு
மறைக்காவிதமே யண்ணலிறசூல்தங் குணனெறிசீ றழகுமக்குள்ள
தாகையினால், நண்ணுமெனதாசை யுனதுகாயம் நகரம்புகுதாமல்
நாயனருள், திண்ணமுடன் சொர்க்கப் பதிதனிலே சேர்ப்பானென்
றினுஞ் செப்பலுற்றார். 173

அருமைமகனே நானுமக்கிரங்கி யடியாதிருந்திடி லாகிறத்திற், பெருமையுடையதோர் நாமன்முன்னே பேசமூகநாணிப்பேதலிப்பே னிருமையுலகினி லுமையடித்தா லிருபேருஞ் சொர்க்கப்பதித னிலே, யுரிமையுளநல்லோ ருடன்கூடியே யூழியுளகாலம்வாழ்வோ மென்றார். 174

குடத்திலிடும் வாங்குமலை மேல் நின்று கூறும்படி தீனோர் குலம் விளங்கத், திடத்தினுலகாளு மூமறுகத்தாப் செப்புமொழி கேட்டுத் திடுக்க மூற்றுக், கடுத்தின்றிடுமீனபோ லபூஷஹமா கண் ணீர் சொரிந்தாவி கலங்குநோய், நடத்து நெறிநீதிக் குரிசிலான நாயன் புலியாலி நவில்வதானார். 175

மார்க்க நெறிதப்பா துலகுமாளு மன்னர் தவத்தினால் வரும் பாலரையர்க்கும் பொருந்தாத காரியத்தி வாசப்படுத்தி யன்பருளி மனத், தீர்க்கமுடனவர்க்கிந்த பொல்லாத் தீபோன்றனைக் கொண்டு வருக வெனப், பார்க்குளடங்காத புகழ்சோலி பையலபூலகுதனை யேவினார். 176

வரிசையறுசினிற் புலியாகவே மூஹம்மது றசூல் தம்மலர்க் கரத்தி, னரியுதிருவாழி வாங்கியிந்த வகிலந்தனில் வந்தோ ரருள வெகு, துரிதமுடனோடிப் பெரும்பாதகச் சூமன்றனைக் கண்டு பிடித்து வந்து, குருசிலென வருமபித்தாலிபுகுமாரரலியார் முன் னிருத்தினனே. 177

துங்கப்பரிவேந்தருமறுகத்தாப் சுதனாகிய வள்ளலபூஷஹமா, பங்கப்படுமகத்து மூடியுமட்டும் பாவிதனைக் காவற் படுத்து மென்னச் சிங்கப்புலியலியுரை செய்யவே சிறைச்சாலையி னிலங் கவனை வைத்துச், செங்கைதரு வென்னுமரசர் கோமான் செல்வர் தமக்கேற்றமதியுரைப்பார். 178

ஐயூபெனுநபி தமக்குவிட்ட வரியபலாய்போலோ ரடியாருக் குக், துய்யோன்விடவில்லை வரும் பிணிக்கு சுக்கூறு செய்தங்கு தொழுதிருந்தார், கையூமெனுநாய னபியுடைய கல்பு தனைக்கண்டே கருணை கூர்ந்து மெய்யூறெனும் நோவு தனைமாற்றியே வேண்டும் பதவிகள் மிகக் கொடுத்தார். 179

திருத்தமுடன் வேத மருளவல்ல சிமானிபுறாஹீம் நபியுடனே வருத்தமுறுமாற்ற மூரைத்தானுந்தம மகனைக்குறுபானீர் கொடுப்பீ ரென்னப், பொருத்தயிசுமாயீல் நபியைக் கேட்கப் புதியோனெவை சொன்னானதற்கெனது, கருத்தில் கபூல் செய்தே னெனவுரைத் தார் கத்தன்ற ஹ்மத்தைக் கருதித்தானே. 180

நெருப்பாலிடங்கண்ணி தனையுண்டாக்கி நீதியறியாத நம்றூ தென்போன், றருப்போலருவிபுறாஹீம் நபிதம்மைப் பொறுத்திடத்

தவநபியும், விருப்பாயிறையவன் செயலெனவே மிகவும் சபூறுசெய் திருந்ததனால், இருட்போலவரும்பாலர் யெல்லாமறுத் திறையோன்ற ஹுமத்துண்டாக்கினனே. 181

தருமைநபியஃகூபருள்பாலகர் தரணிபுகழ்ந்தேற்றும்யூசுபினல் அருமையறியாமற்றமயன்மார்க ளாழ்ந்த கிணற்றினிற்றள்ளிவிடத், திருமெய்வருந்திய மிறையவன்றன் செயலென்றிருந்தனரது வல்லாமற், கருமை விழியானர் சுலைஹாவெனுங்கண்ணியவர் மீதிற் காதல் கொண்டே. 182

உரிமையவர்தமக் காகவேனென வூரினுளமாதர் வசையுரைக்க வருமையலைத்தீருமெனக்காதலாய் மடிதொட் டிழ்த்தனன் மறுத்ததனு, விருமைவிலங்கிட்டுச் சிறைச்சாலையி லிருத்துமதற்கெல்லாம் சபூறு செய்தார் பெருமையுடையதோர் நாயகன்றன் பேறும்றஹ்மத்தும் பெறவேண்டியே. 183

பேறுதருமிது ரீசுதம்மைப் பெற்றகொடியவ னெருகுபிரோ, னீறுபடவெகு நெருப்பிலிடநெஞ்சங்கலங்காமல் சபூறுசெய்தார், வீறுந்த்குதியு மூடையநாயன் வேதநபிதம்மை மிகமகிழ்ந்தே யேறும்புகழநலமவருக்கீந்த தின்னதெனமாந்த ரிசைக்கொளுதே.

மற்றநபிமார்களவரவர்க்கு வல்லோன் பலாய்களை வரவிடுத்தான், சித்தங்கலங்காம லிறையவன்றன் செயலாமென வெண்ணி சபூறு செய்தார், கத்தன்றுனியாவில் வருத்தங்கண்டு கனகப்பதி வாழ்வுதனை கொடுத்தா, னுத்தமகனேநீர்சபூறுசெய்தே யுடையோன்கலாவுக்குப்பொருந்து மென்றூர். 185

பொருந்துங்கலாவிதி யிதனுல் வெகு விகழுண்டழியாத பொன்னூரிலே, யிருந்துநெடுங்காலம் வாழலாமென் றேந்தனுமறு கத்தாயம் பத்திருந்து யிசுமாயீல் குறூபான்செயச் சித்தமிரங்கினு ராகையாலே, வருவதும் கலாவுக்குப் பொருந்தி நிற்பேன் வல்லோ நபியாணை யெனவுரைத்தார். 186

வரிசைநபிமாம னுமறுகத்தாப் மவுல்வாரபூலகு தனையழைத் துரிதெரியுமறைபோது மபூஷஹமா சென்கைதனைப் படித்திழுத்தே கியே, கிட்சைகொடுத்திடுஞ் சனுச்செய்தோரைக்கிடத்து மிடத் தினிற்படுத்துமென்னத், துரிதமுடன்பிடித் தவன் கொண்டுபோய்ச் சோரா தவிடத்திற் கிடத்தினனே. 187

நிலவைப்பிடித்திழுத் தோடிவந்து நிலத்திற்கிடத்திடு மாறுபோலக், கலவைப்புகழுமான் மதங்கமழுங்காய் நிலமீதிற் றேய்தல் கண்டே சொல்லுதற்கரிதான துயரமெல்லாஞ் சொல்லாதொரு

வர்க்கு மனதடக்கி, யுலவைக் கிணையான அபூலகபேவொறுகாத டிப்பையென்றேதினரே. 188

அடியென்றுரைத்தபோதவனுரைப் பானரசர்பணிந்தேத்தும் ஆண்டகையே, படியிலிவரைனடிக்குமந்தப் பாங்கின்படியேது பகருமென்ன, கொடியோன்மறைதனிலிருந்தவண்ணம் நெஞ்ச மிரங்கா மலடியெனவே, வடிமாளரசும் றுரைத்தபோதில் மனங் கொண்டருமித்தோரடியடித்தான். 189

அடித்தபொழுதினிலபூஷஹமா வரும்பொன்னிறம் போன்ற மேனியெல்லாந், துடித்திட்டடுக்கசின் றவர்கள்மேலே சொரிதெரித் திடச்சோர்ந்து வீழ்ந்து படித்திருவேத விளக்கேயிந்தப்பாரிலொளி யேன் மேற்பாரமக மிடித்தயிடி போல்கின் றடிக்குமடி யெம்மாத் திரமோது மெனவுரைத்தார். 190

அரவிலுரைகேட்கும் புகழுடையோ ராதிமுஹம்மது நபிக்கி றங்கும், வரிசைப் புருக்காணே யோதிப்பாராய் மகனே யெனவேந்த ருரைத்திடவே, தருவினிகர் பாவா யெளியேனுடற்ற னிலோரடி படத் தனைமறந்து விரகபதியெல்லா மிழந்தேனென விண்டாரரசர் பின் விளம்பலுற்றார். 191

ஞாலந்தனில் சனுவருந்தினேரைகாணங்கெடுத்து நூறடியடி யென்றே மறைதனிலரிய காசனுரைத்தானெனக் கூறவுரைமரந்தே, யேலந்தரும் வேதவாயமையோரே யிறசூல்முஹம்மது மாதுலரே பாலனடி நூறும்பொருக்கமாட்டேன் படியின் மவுத்தாவேனென மொழிந்தார். 192

மகனேபுவிமீதிலதாபுபட்டு மவுத்தாய் முடிந்தீராலாகிறத்திற் கானேர் பணிந்தேத்தும் சுவனமீதிற் காண்பேன் அடிதனக்கிணங் காதிடிற், ஜகன்னமெனுநெருப் பதுதனிலேதாழ்வீரெனச் சொல்லத் தருமநெறியகர் நேர்தரித்திடு மபூஷஹமா அடிப்பீர் மனம்பொருத் திருப்பேனென்றார். 193

இருப்பேனடிமென்றுறைத்த போதங்கேந்தலபூலகு தனையே வினர்பொரும்பாமெனும் புயலிடிக்கு நிகர்போலேமறுக்காதோரடி யடித்தான்கருப்போலருளகாத்தபூஷஹ மாதன் மேனியுளதொலியா னதோ, ருரிப்பாயுரிக் திருந்தவர்கள் மேலே யுதிரந்தெரித்தொலித் தோடியதே. 194

சோரிசபையெல்லாந் தெரித்திடவே சோர்ந்து விழுந்திடும் பாலகரை மாரியெனுங்கொடைக்காத்து மறுமறுத்துமடி யென வுரைத்தளவிற் பாரிலிரக்க மில்லாதிருக்கும்பை யலபூலகைந்தடி யடித்தான் வேரிகமழ்மேனி நெருப்பிலிட்டு வெந்துவறழ்ந்தாற் போல் வீழ்ந்தனரே. 195

வீழ்ந்துமறுத்தெழூந் துரைத்திடுவார் வேதவிளக்கையென்றிருந்தாதையே காத்தும் நெருப்பிலிட்டெரித்தன்போற் காயமடங்கலும் வேகுதென்றார் சாந்து செறிந்திடும் புயனேயுன்றன் தாதையுடலமும் மனமும் வெந்து திய்ந்து கருகுதென் றபூலகபைச் சினங்கொண்டடி யெனச் செப்பினரே. 196

சிங்கமெனும் வேந்தருரைந்தபோது சினங்கொண்டவன் பத்து அடியடித்தான் மங்குல்தனிலிருந் திடிவிழுந்து வன்னிதனில் வெந்த வாறுபோலே அங்கந்தனிலுள்ள தொலியதெல்லா மகன்று நரம்புகளறுந்து வீழ்ந்த பங்கந்தனைக்கண்டே வானவர்கள் படைத்தோனளவினிலுரைப்பதானார். 197

எங்கள்தனைப்படைத் தாளுகின்ற ஏகபெரியோனே யிணையில்லானே வங்கமூறுவாரிப்புவனம் போற்று மதினநகர்வேந்தர் வரத்தால்வந்த திங்களேனும் பாலர்படும்வருத்தந் தெரிந்து புவியினில் தீனோரெல்லா மங்கமணல்வங்கமானாரென்றார் ஆதிபெரியவனருள் வதானான். 198

ஏவல்தனைமாறா விமையோர்களே யெவருமழியாமலிருக்க வல்லகாவல்தருமென்றன் றிருப்பேரிலேகாதலது கொள்ளக்கடவதல்லால் ஆவலுறவாழுமனைவிமக்களவனி பொருள் மீதிலாசையெல்லாம் பாவில் இறசூலுக் கிறக்கிவைத்தேன் பதறப்பறித்தெரிந்திடுவேனென்றே. 199

செஞ்சொல் மறையேவல் தவிராமலே தேயமுழுதினி மொருகுடையில் வஞ்சமறவாளு முமறுகத்தாப் மகன் மேலடங்காதவாஞ்சையினாற் றுஞ்சமகன் மீதிற்போராசையோ சுருதிப் பொருளென் மேற்றோற்றமதோ கஞ்சமலர்ப்புயன் கருத்தனைக்காணும்படி விட்டேன்கற்பனையே. 200

எழுதுமுறைதப்ப முடியாதென்ன விதயந்தனி லெண்ணிலெனது பேரில் முழுதும் பிரியங் கொண்டிருந்த தனால் முயலுந்தவத்தினால் வரும்பாலன்மேற் பழுதுவரும் கத்து விதித்ததற்க யப்படுத்தும் வருத்தம் பார்த்தறிந்தே னெனத் தொழுத்தவப்பேறுக்குரிய தொருதுய்யோன்றிருவுள மாகினனே.

உமறுக்கெனையல்லால் ஆகிறத்துலுவப் பொன்றிலைக் கண்டரா கையினாற் கமருற்றிடு நேமிதனில்வாதங்கல்பு தனைச்சோதித்தறிக வென்னச்-சமருக்கரியோரும் அபூஷஹமாத னக்குபலாய் விட்டுச் சோதித்தால் அமரர்திரளோரேயுமது நினைவறிந்தேனெனவல்லோனருளினனே. 202

நம்புமடியார்கள் பிழைபொறுக்கு நாயனிவைகூற நலம் பெருகும் உம்பானேவோரு மறுமொழிகளொன்று முரையாமலினிதிருந்தார், அம்புதருங்கண்ணுக மடலெழுதுமழகா ரபூஷஹமாவடியாற் கொம்புமலர் பறித்தெறியிலிட்ட கொள்கையெனத் தாதையுடன் கூறுவார். 203

பாவாவேலியேனையடியாமலே மனதுபொருத்தீரால் மதீனம் விட்டுத் தீவாந்தரமான தேயமெல்லாஞ் சென்று பிழைப்பேனென்றுயைத்திடவே கோவாகியவள்ள லுரைப்பாரென்றன் குலத்திற் கருமருந்தெனுமகனே- ஆவா லுரைப்படி முடியுமட்டும் அடிப்பேனெனப்பின்னும் பகர்வதானர். 204

அடிக்குங் கணக்கெல்லா மடித்துமுடிக் தாவியுமக்குண்டாயிருக்குமாகிற், றடிக்கண்டுருவீழ்ந்த நபியிரசூல் தனுகாமதீனத்திலிரந்தாலுமாம், வெடிக்குமலர்ச்சோலை மதீனகர்விட்டுமறுதேயத்தாகிலுமாம், வடிக்குமறையேவல் தனை த்தவிர்த்தோர் மாறுபொருந்திடேனடிப்பா யென்றார். 205

சொன்னாபூலகு பதினெந்தடி சோராதடித்த போத பூஷஹமா தன்னுலடங்காதவருத்தமுடன் தண்ணீர்த்தவனமுந்தனை வருத்தத் தென்னர்திருமேனி நிலம்புருளச் சிந்தைகலங்கிமீண் டெழுந்திருந்துவொன்னர்க்கர்னியேறனையபாவா வொருவாய்ப்புன லெனக்கருளுமென்றார். 206

பாணிதரவேண்டு மெனவுரைத்த பாலர் தமைநோக்கிபார்தனக்கோ ராணித்தரளமாமுறுகத்தாபருள்வரவனியிலிருந்தவங்கள் பேணிப்பிழையாமற் கொடும்பிழைகள் பிந்தாதுளைத்திடு மாந்தரெல்லாஞ் சேணிலமரோர்களதாபுசெய்யுந் தீயாம்நரகத்திற் புகுவரென்றே. 207

நரகம்புகுந்தோர்கள் தவனத்தாலேஈவுவறழ்ந்துடல் கருகும் போது-வுரகமுமிழந்திடும் விடங்களுடன் ஊனமொலித்தோடுஞ் சோரிதன்னைக், கரகந்தனிலெடுத்து தவர்கள்முன்னே காண்பித்திடுவார்கள் காதலாகித்தாவென்றதைவாங்கிப் பருகத்தசைகள் கழன்றவை தனில்விழுமே. 208

மறுத்துமவரந்தத் தவனத்தாலேவானந்தனைப்பார்க்க மேகம்போலே கருத்துத்தலைக்குமேற் றேற்றுமது கண்டோர்மனம்களிகொண்டாடியே பொறுத்துமுடியாத தவனமெல்லாம்போகுமழை தண்ணீர் புசிப்போமென்னத் திறத்தினுட்பேசும்வேளையிலேசிவந்து மழைத் தீயாய்ச் சொரிந்திடுமே. 209

தீயால்மழைபெய்யும் பொழுதிலவர் திகைத்துத்தவனமுந்தீராமலே, வேயாகரகத்திற்கிடப்பரென்ன வுரைத்துமகனேயானுமக்கிரங்கி வாயாலருள்திடும் புனல்தந்தேனல்மறுமைதனிற்ருகந்தீராதென்றேகாயப்படைவேந்த ரபூலஹபே தாங்கா தடிப்பையென்றேவினரே, 210

எவ்வும்பொழுதினி விருபதாயிரங்காடித்தனன் அபூஷகமானவுதடுமாறி மேனியெல்லாம் நைந்துவிழுந்தபின்னெழுந்து சொல்வார் பாவலர் போற்றும் பாவாசற்றே பையவடிக்கச்சொன் மெனவுரைக்கக் காவென்றருள் வேந்தர் மகனே யென்றன் கருத்தேயெனப் போற்றிக்கவல் வதானர். 211

அங்கிரகவா திகளாகினே ரகேகநெடுங்கால மதாபுபட்டுமங்கிநிறங்குலைந் தாண்டவனே வருத்தந்தனைச்சற்றே மாற்றியெங்கள் பங்கிலிரங்காயென்றுரைத்திடுவார் பலனேதவர்கள் முன்படுவினையாற்றிங்கனெனும்பாலலிரங்கேனெனத்திருவாய் மொழிந்தடியெனவுரைத்தார். 212

வரிசைத்துரை ராஜருரைத்தளவில் மறுத்துமிருபதைந்தடியடித்தான் குருச்சொற்ற விராத பாவாதன்னைக் கூப்பிட்டொரு மொழி கூறலுற்றார் கரிசக்குபிரோர் கட்கரியேயம்மைக் கட்டித் தழுவிவிக்கண் குளிர்ந்திடவே பிரிசத்துடனென்னை முடுகிவாருமென்றார்-புவிவேந்தர்பேசலுற்றார். 213

ஆசைமகனே என்கண்மணியே யருமையுடன் கட்டித்தழுவியிநிதம்பாசமுநன்ருய் வளர்த்தேனிப்போடடிமேலடியெல்லாமுடித்ததற்பின்னேசமுடனுன் மேலாதரவாய் நெறியின்வளர்ப்பே னென்றருளிப்பின்னர் வீசென்றபூலகோ டுரைத்திடவே விரைந்தங்கவன் முப்பதடியடித்தான். 214

அரக்குநிகராகவிழிசிவப்புற்றபூலகடித்திடு மடியினுலேவரைக்குநிமிர்ப்புய ரபூஷஹமா பாவாவாதனைப்பார்த்து மகனளவிலிரக்கம் பிரிந்திரோவெனவுரைக்க வுரைப்பார்மகனேயா னுனக்கிரங்கிலுரக்குங்கியாமத்திலதாபென மீண்டுரைத்தங்கடிப் பாயென்றோதினரே.

சொன்னாரவனுற் பதடியடித்தான் சோர்ந்து நிலத்தில் வீழ்ந்தெழுந் துசொல்வார்மன்னுவிடுமென்னைப் பயந்தெடுத்தமாதாதிருப் பாதந்தனைத் தெரிசித்-தென்னுவிதிப்பாகும் வருத்தமெலாமியம்பி வருவே னென்றுரைத்திடவே-பொன்னர் பதியுடன் பூலோகமும் புகழ்வேந்துமறிதுபுகல்வதானர். 216

கன்குலறுத்தோங்கு மதிபோலெங்கள் கருத்தினிருள் நீக்க வரும்பாலனே, யெங்கள்குடிக் கெல்லாயருமருந்தே யிறையோன் மறைதனி லிருந்தவண்ணம், பங்கமுறும்கத்து முடிந்ததற்பின் பரிவினுனதன்னை யிடத்தினிற்போய்த், துங்கமுடன்சலாமொழிவா யென்னச் சொல்லிமலர்வாய் விண்டமுதனரே. 217

மகுடமுடிவேந்த ருமறுகத்தாப் வாய்விட்டமும்போது மறையுதுமான், விகடமுறுங்காபிச் சிரமுருள வீசும்படைவேந்த ரலியுல்லாவு, மகடமிவர்தமக்குறுமோ வென்ன வமுதாரமுதபோ தமரோர்களுஞ், சகடமெனச் சூழவளைந்திருந்த ஜனங்களனைவோருமழுவதானர். 218

விலங்கும்பறவையுங் கடல்மலையும் வெய்யோன் மதிவானுமேதினியுங், கலங்கும்படியழுதிரங்குமது கண்டவயவேந்தர் கருத்தடங்கித், துலங்குந்திருமேனி யுருக்குலைந்து சோர்ந்துகிடந்திடும் பாலகனைப், பெலங் கொண்டடியென வுரைத்தபோது பிந்தாதவன் ஐம்ப தடியடித்தான். 219

ஐம்பதடிவிழும்போதுநல்ல அழகார பூஷஹறமாவுடலங், கும்பியனனலிலிட்டெரித்ததுபோற் குழைந்து நிலத்தில்வீழ்ந் தெழுந்தரிய, தம்பமாகிய பாவாவேயென்றனக்கு மவுத்துவந்தடுத்ததிப்போ, திம்பர்தனை விட்டும் பயணமாவே னென்றன் சலாமுமக்கெனவிசைத்தார். 220

பாலரிவை கூறக்கேட்டுமறு பகர்வாரெனது கண்மணிமகனே, காலனும் தாவிவாங்கியேகுங் காலைதனில் நக்தம்நபீயிறசூல், ஆலநபி தம்மைத் தெரிசித்திரே லருமையிடனென்றன் சலாமருளிக், கோலமலர்ப் பாதக்காணமையல் கொண்டே னெனச்சொல்லு மெனக்கூறினர். 221

மவுலியுமறுரை கேட்டுப்பாலர் பாவாநபியுடனுரைப் பேனெனப்புகலவந்நேரம் உமறுமனம் புழுங்கியழுத கந்தனிலடக்கி, அபுலகெனுமபயல் தனைக்கூவியே யடியென்றுரைத் தனரறுபதடி, சவிகொண்டித் தன்னுடல் பொருமற்றறையின் விழுந்தெழுந்துரைப் பதானர். 222

ஏகனபியுல்லா தோழமாரே யிறைவனருட் சேருமசுஹாபிகாள் போகந்துனியா வினைவிட்டுப் போறேன்புவிமீதி லுமதளவில், ஆகந்தடுமாறி யெளியேன்மன மறியாமற்செய்யுங் குறைகளுண்டேல் மாகம் படைத்ததோரிறைக்காகவே மனது பொறுப்பீர்களென வுரைத்தார். 223

அகிலம்புகழ்பாலருரைத்தல் கேட்டங் கவர்தனுமறீன்றவரும் பாலரே, சகலபேர்க்குமோர் குறைகள்செய்யாத் தருவேயெளியோர்கள் தாபரமே, இகலுங்குபியோர்கட் கரியேயெங்கட்கிரு கண்மணி

யெனுமிளவரசே, புகலுமொருகுறை நீரெங்கட்குப் புரிந்ததில்லை யென்றங் கரசைநோக்கி. 224

கடற்பாரிடமெல்லாம் புரக்கவருங்கருணைக் குரிசிலேயுமது பாலர், படப்பாதகமான வடிகளெல்லாம் பட்டாரினமடிபடுவதற்கே யுடறபாலிடமில்லை திருமறையி லுண்டாமடியெல்லா மெளியேங் களைத், திடப்பாலடிப்பீரென்றுரைத்திடவே செங்கோலரசுமறுரைக் கலுற்றூர். 225

பரிதிமதிவான புவிகளெல்லாம் படைத்தானிறையவன் வேதத் திலே, யொருவன் பிழைசெய்தா லொருவனத்திற்குத்தாரஞ் செய் வதுண்டோகல்ல, நிருபரசுஹாபிமாரே நீங்கள் நிகழ்த்தாதிருங்க ளென் றியம்பிப்பின்னர், சுருதி தவிராதாரடியெனவே சொன் னூரெழுபதாமடியடித்தான். 226

தாங்காதெழுபதா மடிதனிலே தருமக்குணப்பாலர் தசைக ளெல்லாந், தேங்காய்தெரித்திடும் பரிசுபோலச் சின்னஞ்சினமாகத் தெரித்துதுவிழப், போங்காலீதெனைப்பயர்து பாவபுதியோன்ற னக்காக வெளியோன்செய்த, தீங்கானதுபொறுத் தருள்வீரென்னச் செங்கோலரசுமறுரைப்பதானூர். 227

மாற்றுலுயர்ந்திடுங் கனகமேயென் மனதின்றுயர்தீர்த்த மா ணிக்கமே, பார்த்தார் பசிதீர்க்குங் கனியேயுன்னைப் படிமேலடியா மலிருந்தேனெனிற், றீத்தாவியபொல்லா நரகத்திலே தியங்கிக் கிடப்பாயேயென்றுருகி, யாற்றலுடைய போர்க்கலனுமறங்கறி யென்ற பூலகோடருளினரே. 228

ஆதியருட்டுதின்மாதுலர் தாமருளும்பொழு தெண்பதடியடித் தான், சோதிப்பிரகாசமேனி யெல்லாஞ்சோர்ந்து படபடென்றுடல் துடித்து, மேதினிக்கணினிளைவழிந்து வீழ்ந்துபதையாமற் கிடந் தனர் கண்டோது மறைதேறுமறிஞரெல்லா மோயாதிரங்கிநின்ற ழுதனரே. 229

தன்னைமறந்தா ரென்றழுதமாற்றந் தாயாளவர்கேட்டு தாம ரைப்பூம், பொன்னைநிகர்மேனி குறுகிமனம்புழுங்கி நிலத்தினில றைந்து வீழ்ந்து, பின்னர்நெடுநோ முணர்வில்லாமற் பின்புநினைவு வந்தெழுந்திருந்தே, அன்னைதனைக்காணு தேகவென்றூே வன்பாய் வளர்த்தேனுனெனவழுதார். 230

நாவிகமழ்ந்திடு மேனியெல்லாம் நையநிலம்புரண் டழுமக் கோரம், ஆவியுடன் பாலரெழுந்திருந்தா ராமென்றுரைகேட்டங் காவலுடன், காவிமலர்போன்ற நேத்திரத்தார் ஹபீபுமுஹம்மது தேவியாரைக், கூவியெனக் காகவொரு மன்றூட்டுக் கோமானுடன் கேண்மன்றது கூறுவார். 231

அச்சமுடன்றிருப் பாலகர்மே லடித்துமுடிந்தவவ் வடியல்லா மல், மிச்சமிருக்கின்றவடி யொன்றென்றிற் கோதுமிறைவனேக் காகவொரு, ஹஜ்ஜும் உம்ருவுமிருப்பது பொன் காசுமருள்நோன்பு நாற் பதுவுங் இச்சையுடனிந்தக் கணக்கின்படிக் கிவேனரசர்முன்னி யம் புமென்றார். 232

இயம்புமெனச் சொன்னவார்த்தை கேட்டே யிறசூல்முஹம் மது திருத்தேவியார், நயம்புண்ணியந்தேறுங் கருத்துடைய நாரி யிருபேர்கள் தமையனுப்ப, வியன்பண்ணை லிமாருத்திருநகரம் வீதிகடந்து, சென்றுதரவாய்ப்புயங்கள் முடிமீதிற்றரித்தலோகம் புரக்குமரசர் முன்னுலரைப்பதானர். 233

மகராலயஞ் சூழ்ந்தபுவியிடத்தில் வடிவுக்குணப்பாடு மறை நெறியு, நிகராவொருத்தருங்கா ணொண்ணாத நீதிக்குமரன் மேலாதர வாய்ச், செகராசர்கள் போற்றுமரசர்திருத்தேவி யுரைத்திருமாற்ற மெல்லாம் பகரமுனம்வேந்தரு மறுகத்தாப்பரிவாய்ப்பார்த் தெதிர் பகரலுற்றார். 234

துங்கமுறும் பாலன்றனக்கிரங்கிச் சொல்லுமதற்கியான் பாத் திரமல்லவோ, திங்களென வீசும்புகழுடைய செல்வர்திருத்தாய் போல் நூறுயிரம், பங்குபிரியங்களுண்டெனக்குப் பகருமகன்மீதிற் பகைகளுண்டோ, மங்குல்நிழல்வேந்தர் திருத்தேவியா ரறிந்து மிவைவரவிடுத்தார். 235

நல்லதவர் கூறுங்காரியத்தில் நானுமுடந்தையாயிருக்க வென் றுல்வல்லபுகழ் நாயன்கைக்கூலிக்கு மனதுபொருந்தானிம் மாற்ற மெல்லாம், அல்லீநிகர் கூந்தல்மனைவியார்க்கும் ஆலநபிதிருத்தேவி யார்க்குஞ்சொல்லென் றனுப்பிவிட்டடியெனவே சொன்னாரவன் தொண்ணூறடி யடித்தான். 236

தொண்ணூறடிவிழும் போதுடலந் துடித்துப்பதையாமற்று னுக்கில்லாமற் றண்ணார்மலர்மேனித் தடிகளெல்லாஞ் சாட்டை தனிலொட்டித்தரையின் வீழ்ந்து, புண்ணுமெனக்கரைந்துருகியோ ரடிப்போவதறிந் திருந்தடியெனவே நண்ணார்தொழும் பதத்தரசர் கூறகலக்கந்தவிராம லடித்தனனே. 237

வீசும்பதிற்றுப் பத்தடியினலே மேனிவந்துவெள்ளென்பு தோற்றப், பாசமிறசூல்தந்தோழமாரே பாரிலெளியேன் இன்றோ டுக்கமானேன், வாசுந்நிலையான நியாமத்துநாள் வருமட்டுமை விட்டுமறைந்தேனெனப், பேசுந்திருமணிவாய்மூடினர் பேராமர சேந்தி யழுதனரே. 238

அரசர்க்கரசானவுமறுகத்தா பவயக்குரலாக வழுமப்போது, வரிசைத்திருவே தங்கோவைசெய்யும் வள்ளலுதுமானும் அலிப்

புலியும், விரைசெய்புய வேந்தரசனுசைனும்விறல்சேர் நபிதோழமா
ரெல்லோருந், திரைசெய்கடலார்க்கும் பரிசுபோலே சிந்தாகுலம்
பெருத்தழுவதானார். 239

மதினந்தனிலாண்பெண் ணனைவோர்களும் வாய்விட்டிரைந்
தையோகோவெனவே, விதனம்பெரிதாகவழுதாரங்குவேதன் அலி
யெழுந்துமறுகத்தாப், சுதனென்றுலகெல்லாம் புகழ்நடக்குந்துங்
கமனத்தினாரபூஷஹமா, வதனந்தனைப்பார்க்க நிறைந்தசீவன்கண்
டாரகமிகு மகிழ்ந்தனரே. 240

சீவனுடன் பாலரிருந்தாரெனுஞ் செய்திதனை யறிந்தசுகாபி
மார், ஆவலுடன் மனப்பீடையெல்லா மகன்றதினிமேலேதடி
யெனவே, பாவினிசைராகமெடுத்தோதிய பாலர்பிழைத்தாரென்று
வகையென்னும், வாவிதனிற்குளித்திருக்குநேரம் வல்லோன் அலியுல்
லாமவுல்வதானார். 241

எங்களிருகண்ணே விளவரசே யினிமேல் மனஞ்சலித் திருக்க
வேண்டாம் பொங்கும் புவிமீதிற்கடன்கள்தீர்ந்து போற்சின்று மக்
காசிபுகழுண்டாகச், சங்கையுடனாகந்திட பிடியாய்த் தழைத்
திட்டருப்பீரென் றுரைத்தாரப்போ, செங்கைதனைத்திருமுகமேல்
வைத்துச் செங்கோலரசுமறழுதனரே. 242

மன்னரிரங்கியே யழுதவங்கு மகியாரசுஹாபிமார்களெல்லா,
மென்னவகைபாலராவியுட னிருக்காரென மனமகிழ்ந்திராமற்றன்னி
லழுதென்றவாவரே சாற்றவவரிடசலிப்பை நீக்கிப், பொன்னென்
றொளிர் பாலரிருகரமும் பிடியென்ற பூலகோடுரைத்தனரே, 243

கன்னலெனும்: வேதவாசகத்தார் கையைப்பிடியெனவரசர்
கோமான், சொன்னபொழுதினிலலிப்புலியார் சொல்வாரரசர்கள்
கேசரியே, தன்னைநிகரில்லானருளும் வேதந்தன்னிலுளபடி தீர்த்து
விட்டீர், இன்னகுறையேதுபுகலீரென்ன வேந்தலொருமாற்ற மியம்
பலுற்றார். 244

ஒங்கலுருகவே கடல்சுவற வொன்னார் புரிசைகளுதிர்ந்து விழ
வாங்கு மொழுந்திடும் அலியுல்லாவேவல்லோன் மறைமனிலிருந்த
வண்ணாந் தீங்குவருத்திடும் சனாவின்குக்கும் செய்தேனொருகுக்குஞ்
செய்யவேண்டும் ஈங்குவினையான மதுவுண்டதற் கெண்ணைந்தடி
கொழவேனெனக் கூறினார். 245

கள்ளுண்டதற்கின்னமடி யுண்டெனக்காவலர்கூறக் கருத்
தழிந்து புள்ளென்றுயர் பரிக்கதிபரலி புதியோன் வித்யோவென்
றயர்ந்துவிட்டார் வள்ளலெனுங்கொடையுது மானுமெய்மறந்து பற
தவித்தழுவதானார், எள்ளலனுகாத அசுஹாபிமா ரிறைந்தார்
கடலார்க்குந்தகைமையெடுத்தே. 246

ஐயோ திருப்பாலர் நூறடிக்கு மாவிபிழைத்தாரென் றகமகிழ்ந் தோக், துய்யோன்வரவிட்ட சோதனையோ சுருகிப்பொருளெனக் கேற்றதுவோ, னெய்யார்வாள் பிடிக்குங்குரிசில் நீதிக்கிதுபோதும் போதுமென, மையார்கடற்சூழ்ந்த பூமிபோற்றுமதினாவடங்கலும் பரதவித்தார். 247

செய்யமதீனமாநகரிலுள்ள தெரிவைமடவாருஞ் சிறியோர்க ளும்மையென்றிருழ் மனக்காபீர்களுமனது கலங்கி நின்றழுதார் கண்டே ஐயமறவையமனுவோர்களு மமரர்பறவைகளுர் வனமும், வையுமனதுடன் கியாமத்துநாள் நடுக்கமதுபோல் நடுங்கியதே. 248

நடுக்கம்பெரிதாகவழுமந்நேரம் நடத்துநெறிநீதக் குரிசிலுட னிடுக்கமுறுமேனித் தோலிகளெல்லாம் இடியாமடியினா லுரிந்து போய்நேர், தொடுக்குரமமெல்லா மறுந்துப்போய்நற் சோரிதரை மீதில் வடிந்தோடவே, வொடுக்கந்தசையெல்லாங் கழன்றுபோச் சென்றுறுதிபெறும்பால னுரைக்கலுற்றார். 249

ஹபூறுர்றகீமெனும் பெயருடை யகத்தா பொறுமையுங் கொடையுமுள்ளோன், சபூறினுடனெனக் கிரங்கினீரேற் றனி யோனுமதருளிரக்க மாவான், றவறுபொறுத்தெனக் கொரு மன்றாட்டுத் தந்தானு மக்காதி கொடைதருமா னுவறுத்தலந்தன்னை நபிதமக்கி லோகந்தனின்முதலிறக்கினனே 250

இந்தவகைபால னுரைத்திடவே யேசநபிதோழ ருமறுகத்தாப், மைந்தரெனவந்த நவமணியே வல்லபொருளேவும் வழிநடந்தாற். சிந்தையிரக்கமுமருட்கொடையுஞ் செய்வான்நடவாதார் தீநரகில் வெந்துவிடுவார்கணிரக்கமெல்லா மேலோன் விளம்பலுற்றார் 251

இரக்கம் பொறையேகனிட மல்லாமலெனக்குத் தகுமோ வென்றியம்பிப்பின்னர், நார்க்குங்காணோர்க்கும் பிரியமான காட்ட மூறும்பாலார் தமைப்பிடித்தே யுரக்கும்பெறும் பாவந்தரித்தமது வுண்டோர் தனைக்கத்துக்கொள்ளுவதென், றிருக்குமிடந்தனிற் கொடுபோவென்றங் கேடதல் அபூலகு தனையேவினார், 252

ஏந்தலுரைத்தபோ தபூலகென்போனினவல் திருக்கரந்தனைப் பிடித்தே சேர்ந்த மதீனமா நகரிலுள்ளோர் சீவன்றனைப்பிடித்தே கும்வாறாய்ச், சோர்ந்துபரதவித்தழுகமனந் துணிந்துநடந்துசென் றவ்விடத்திற், சாந்தென்றொளிர்மேணி பூழ்திதோயக் கிடத்தமன மோடித்தழும் பினனே. 253

தளும்பும் அபூலகு தன்னைக்கூவித் தங்காதடியென அரசர் கோமான், விளம்பும்பொழுதினின் மனதிளகிவிடாம லொருபத்து

அடியடித்தான், பழம்புண்டளிற்காய்ந்த நாராசம்போய்ப்பாய்ந்து துளைத்திடும் பரிசுபோலே, யுளம்புண்ணதிற்காயம் பொறுக்காமலே யொரு சொல்லரசருக்குரைப்பதானார் 254

வாரம்பிரியாத்திருத்தாதையே மைந்தனிதய தாமரைகருகி, யீரற்றனிற்காய்ந்தே நெருப்பது போலெரியு தமராமலெளியனவி, பூரந்தெறுக்காலின் விஷங்கள் போலேபொருது கடுப்பாகக்கடுக்கு தெனவாராவ ணிப்பாலரினிதுகூற அண்ணலு மறப்போதருள்வ தானார். 255

வேண்டாமது வென்னக்குரூனாயத்தில் விலகுஞ்செயல் செய்த கருமத்திற்காம், ஆண்டோன் வரவிட்டானாகிறத்தில் அதாபென்ற ரசர்கோனமுதமுது, தூண்டாமணிவிளக் கணைய பாலன் றுன்பந்த னக்கேங்கித்துயராழியிற், றூண்டார்கரை தெரிந்தினியமாற்றந் தருமக்குமரனுக் குரைப்பதானார். 256

அடிக்கும் அடியெல்லாம்பொறுத்திருந்த அருமைக்குமரனே யமரோருக்கும், படிக்குஞ்சிறப்பான புகழ்தரித்தபரிவே யெளி யோர்க்கும் பாற்குடமே, வெடிக்குமலர்மேணிவருத் தமெல்லாம் விட்டு சுவாத்தியம் பெருவீரொரு, கொடிக்குளெனக் கூறிப்பாலகனை நாக்கி யொரும ற்றம் நுவலலுற்றார். 257

எந்தன் மனமுனக் கிரங்காமலென் னிதயம்பெலமாக்கியியல் மறையின் [illegible]ந்தபடி செய்யும்பொருத்தமாக்கும் வல்லோன்றனக் கெல்லாப்புகழ்ச்சியுமே, அந்தமுடன்சுக்கூறருளியென்ற னாசை மகனே நல்லாணிமுத்தே, சிந்தை தனிலுள்ளபீடை யெல்லாந் தீர்த்து விடு வீரென்றோதினரே. 258

பின்னுமருளுவாருமதளவிற்பேராயிரமுள்ளநாயனானை, அன்ன முஹம்மதுநபிறசூலானை துணியாவுக் கிரங்கவில்லை, மன்னுமிரக்கங் களாகிறத்தில்வருத்தந்தனக்கெங்கும்மொருத்தமல்லாமற், பன்னுமறை தேறு மதியேயெனப் பரிவின்மறுமொழிபகரலுற்றார் 259

அரியகியாமத்துநாளிலுள்ள அதாபீலமுந்தாம விருவரையும், உரியசுதகத்தியமாக்கிவைத்த வுடையோன்றனக் கெல்லாப் புகழு மென்ன, வரிகொள்மலர் மார்ப ரிடைவிடாமல் மகனே கலிமாவை மவுலு மென்றார் விரியம்புகழாளர் சுக்கூறு செய்துமேலோன் கலி மாவை விளம்பினரே. 260

சக்க கலிமாவைப்புகலுநேரந் தனியோனமரோர்கள் தனைக் கூவியே, மக்கநகர்வாழுந்தலைமையுள்ளவள்ளலுமறுகண் மணியா மெனத், திக்கிலுளபேர்கள் புகழ்ந்தெற்றிய செழ்வாபூஷஹமா பேரிலே, துக்க மிகவான்சோதனையைத் தூரத்திவிட்டேனெனச் சொல்வதானான். 261

விட்டகலாவுக்குமனம் பொருந்தும் விதமுமறையேவல் விரும்பியவர், பட்டவருத்தமுஞ் சுக்கூறுசெய்த பரிசும் விழியாமலே பாரீரின்னம், கட்டமுறும்பேர்க்கு நலமருள்வோ னனேயெனதருள் றஹ்மத்தாணெ, யிட்டமுடன் வரிருபேருக்கு மீக்தேன் சுவனமும் றஹ்மத்துமே. 262

இனிமேலொருபோது மெனதடியான் றஹ்மத்துடறுமேற்கோபமில்லேன் துனியாத்தனிலவர்மகன் விளைத்ததோஷமடங்கலும் பொறுத்தேனெனக், கனியாகியநாயனுரைப்பக்கேட்டுக்க கனோடங்கலுங்கருணைகூர்ந்து, நனியாய்புதுமை கொண்டிருந்தாரிப்பால் நன்றியுமறிது நவில்வதானார். 263

செப்பும்பத்தடிபோகமற்றத் திறமாரடி யெல்லாமடியெனவே தெப்பமனது கொண்டுமொருவைந்தடி சங்கைபொறுக்கவேயடித்து நின்றான், துப்பைநிகர்மேனி அபூஷஹமா துய்யதகப்பனர் தமை விளித்துத் தப்பென்றுரையாதான் மனம்சாலுஞ் தண்ணீர்குளிர்த்தாற் போலிருக்கு தென்றார். 264

நாவுதனிலொருகுளிர்ச்சியான ருகத்துடம் பெல்லாம் பூரிக்குதென், ருவல்சுவாத்தியந்தனைத்தேடியதடங்கிற்றெனது மேலடிகள் பட்டுத், தாவும்வருத்தமுங்காணேனென்றன் தாதை யெனவருமரவென்னக், கூவுங்குயில் போன்றராகமுள்ள குமரருரைத்தபின்கூறலுற்றார். 265

எல்லாப் புகழ்ச்சியுமுடைய தொருவேகனருளியருகத்தாகும் பொல்லாங்கெனும் பாவமடங்கலையும்பொறுத்தானழியாத பெண்ணூரிலே, சொல்லாலடங்காத வரிசைகளுஞ் சுகமுந்தறஜாத்துந் துணையில்லாத, நல்லானருட்செய்தானவன் புகழைநாவிற்றவறாமல் நவிலுமென்றார். 266

நவிலும்பர யோசனமானபேறு காதன்புவிமீதிலிருந்தாலுமாம், கவலமவுத்தெனும்பெரியகடன் கழித்துப் பரலோகங் கண்டர்து மாம், வுலுப்பெருவாழ்வு தருவானென்ன வரிசைநெறிசேருமுமறுகத்தா, பபுலகெனுமவன்றனை நோக்கி யன்யென்றுரைத்த போதடித்தனனே. 267

பெறுகாரணவேக்தரு கத்தாப் பேசமுரைமரு தெழுந்துமனம், தறுகாலடித்தன னேரைந்தடி தன்னுற்றிருமேனி தானெடுங்கிச், சிறுகால்கரமொன்றும் உசுப்பில்லாமற் செப்பும்கலிமாவும் அயராமலே, மறுகார்புவியாசைதனையொழித்து மறுமைப்பதிக்கெழுந்தருளினரே. 268

வீறுந்தகுதியுந் தரித்தபாலர் மேலாம்பதிசோர்க்கத் தெழுந் தருளும், வாறுதெரியாமலு மறுகத்தாப் மறையின்படியடி குறை உண்டெனக், கூறுமொழிகேட்டு விழிகள் புனற்கொள்ளாத பூல குகோவெனவே, தேறுமன தெல்லாந்தரி கொள்ளாமற் றியங்கிப் பரதவித்தழுதனனே. 269

புலம்பும் லபூலகுதன்னை நோக்கிப் புகல்வாருனக்குமுன் குடும் பத்தோர்க்கும், நலம்புண்ணியம் பேரும்வரிசைகளும் நாயனருளு வான்சலியா தென்றார், சிலம்புநிகரான புயத்தரசே நீளோர்புகழ்ந் தேற்றுந் திருப்பாலகர், தலம்பொன்னிலமான சுவனலோகந்தனக் குப்பயணம் போய்ச் சேர்ந்தாரென்றான். 270

சார்ந்தார் சுவனத்திலெனும் வாசகந்தன்னைச் செவிகேட்டுத் தனை மறந்து, சோர்ந்தாருடலெல்லாம் படபடனத் துடித்தாருது மானும் அலிப்புலியும், வார்ந்தானெனக்கண்ணீருற்றிருந்து வடியத் திருமன மயங்கிவீழ்ந்தார், தீந்தாரணமோது மதினமெல்லாஞ் சிந் தைதடுமாறிப் புலம்பலுற்றார். 271

தீட்டும்மறையோதுங் குரலோசையோ சிவந்தமுகம் வாக்கோ தினெறியில், நாட்டமுறுமனப்பாணமோ நல்குங்கொடையோபூந்து கிலுடையோ, தோட்டுமலர்வாசமனையதிருச் சொல்லோ புகழ் சொல்லத்தொலையாதெனக் கூட்டஞ்செறி வீதிமதீனமெல்லாங் கோதாரியாகப் புலம்பியதே. 272

மூதிராமளவில்லா திமையோர்களு முகிலும் பறவையும் ஊர் வனமுஞ், சதிராகியதிசைமலைகடலுந் தரையிலுள மாந்தரனை வோர்களு, மதிசார்திருமுகப்பாலகனார் மவுத்தாகியமாற்றந்தனை யறிந்து, கதிரோனழல் வீசுமுடலுருகுங் கியாமத்தமளிபோ லானதுவே. 273

மாந்தரனைவோரும் பல்படைப்பும் வருத்தமுறுங்காலை மதிம றந்து, சோர்ந்துவிழுந்திடு முமறுகத்தாப் துயர்தீர்ந் தெழுந்திருந்து ணர்வுவந்து, சோர்ந்து மணம்வீசும்பாலகரைத்தாங்கியெடுத் தோதி மடிமேல் வைத்து, மோந்துமலர்வாயை முத்துமிட்டு முகத்தை முகத்தில் வைத்தழுதனரே. 274

நயினார்முஹம்மது நபி தமைப்போல் நல்லமறையோது மார்க்க மெங்கே, மனுவுரைசெய்யுந் தறுத்தீபெங்கே மதியை நிகர்மேனி வடிவமெங்கே, வியனுலொருவருங்கியாம மட்டும் வேதமுமைப் போலே விளம்பலெங்கே, ஜெயமாமுலகத்து மகனேயெனச் செங் கோலரசும மழுதனரே. 275

தாமமணிதிருப் புயத்தழகுஞ்சலசமலர்போன்ற முகத்தழகு, மாமென்றுலகேற்றுங் குணத்தழகு மமுதக்கனிவாயி னழகுமதிற், றாமங்கமழுமென் பிரகாதமுந்தோன்றுதகன் றீரோசுதனே யுன்றம், நாமமொழிந்துபோய்விடுவோமுதல் நாயன்விதிதானோ வெனவழுதார். 276

கண்ணின்மணியேநின் குலக்கொழுந்தே கல்புப்பழமேயென் றழு தபின்னர், அண்ணல்மனந்தேறி யபூலஹபே அடியெத்தனை மிச்சமிருக்குதென்றார், எண்ணுங்கணக்கினா லிருபதடி யிருக்கு தெனக்கூற வியலரசர், நண்ணுமறையினால் சுக்கூர்செய்து நாயன் றனக்கெல்லாப்புகழுமென்றார். 277

புகழும் புகழ்ச்சியுமரியவே தப்பொருளுக்கெனச் சொல்லிப் புகழ்ந்தென்னகை-மகிழும் புதல்வரைக்கியாமமட்டும் வையத்தனக் கேற்ற மாகவைத்தே, யிகழும்பெரும்பாவந் தனையுந்தீர்த்த இறைக் குப் புகழெல்லாமென்றாரப்போ, நெகிழந்தரித்திடு மதயானைக்கு நிகாரம் அலியுல்லா நிகழ்த்தலுற்றார். 278

புவியிலடங்காத பெரும்பாதகம் பொருந்திமதயானை தனைப் பிடித்துக், கெவியில்வீழ்த்தாட்டும்பரிசுபோலக் கெடுத்துமதுபானங் கொடுத்தபாவக், குவியலெனும்பொல்லாக்கொடியவனைக் கொண்டு வருகென்றார்சிலதியர்கள், கவிகெட்டிடும்பாவிதனைப்பிடித்துச்சாலை வழியாகக் கொண்டுவந்தார். 279

கொண்டுவரும்போது நீதியுள்ள கோமானுமறிவிதம்மைக் கூவித், தண்டுமருவார்கள் மூடிசிதறத் தாக்குமலியேநம்பாலகரைச், செண்டுமண்மலர்மேனியெல்லாஞ் சிறப்புத்தரும்கபன் செய்தடக்கங் கண்டுவருமட்டும்மிவனைப்பொல்லாக் காவல்தனிற்வைப்பீ ரெனவு ரைத்தார். 280

வைப்பீர்கடுங்காவல் தன்னிலென்னமன்னனுரைத்தபோதலிப் புலியார், தைப்பீர் விலங்கென்று ரேவலர்கள் தளைப்பூட்டிச்சிறை தனிலடைத்தார், மெய்யபீரெனவருமுமர்கத்தாப் விரும்புந்திருப்பா லர் தமையெடுத்து மைப்போலிருண்டபூங் குழல்மடமான் வைகுந் திருமாடம் புகுந்தனரே. 281

பாலர்தமைநோக்கி யரசர்கோனும் பதியிலுளபேரும்பரதாப மாய், வேலைநிகராகத்திருப்பொருந்தும்வீடுதனில்வந்ததேதெனவே நீலவிழிமானார்பனம்பதறி நிற்குநோத்திலுமறுகத்தாப், கோலமலர் மேனிப்பாலகரைக் கொடுத்தார்திடுக்கமுற்றழுதனரே. 282

அறிவுக்கடலேநின்குலக்கொழுந்தே யழகுமதியமே யாரணமே மறுவற்றிடுமதநறைவீசிய மகனே புகழ்க்கொரு மணிவிளக்கே, நெறிதப்பிதமானகொடியவன் சொல்நிசமென் றவன்கையின்மதுவுண்

டதாஹுறுதிப்புவியாசை யிழந்தரும்பொன் ஹுறுக்கெழுந்தீரோ வெனவழுதார். 283

இந்தார்முகத்திருமகனேயுன்னே டிணங்கிவிளையாடும் பால ரென்முன், வந்தாலெனமனத்திடுக்கிடுமே வரும்பாலகர்மணி வாய் திறந்தே, யெந்தோழரெங்கேபோனுரென்ருலேதுமொழிவேனென் னிளவரசே, நந்தாமணி சுவர்க்கப்பதியைமனம்நாடி நடந்தீரோ வெனவழுதார். 284

ஆரமணித்திருப்புயனேமுன்னுளமழகுசெறிவீதி தனிலேறிய, நேரந்தனில்வந்தபலனிதுவோ நீதியறியாதகொடியபாவி, வாரமுட னழைத்துமக்களித்த மதுவோமவுத்தாகவளைந்ததுகாண், பார மறியாத சிறுவயதிற் பாரையிழந்தீரே வெனவழுதார். 285

இம்பரிடமெல்லாம் புகழவருமிளவல் தனக்கேங்கி யிங்குளயி லார், துன்பமுறவாடிப்புலம்புநேரந் தோன்றலசுகாபிமாரேகாக்கி, வம்புதருத்திருப்புயத்திரென்றன் மகனைக் குளிப்பாட்டிக்கபனுஞ் சூட்டித், தம்பமெனுநாயன்றனைத் தொழுது தரையிலடக்குவோ மெனவழுதார். 286

புலிமானெருதுறை தனிலிணங்கப்புவியா ளரசர்கோ னுரைத் திடவே, யொலிமாமறைதெரிந்தெழுதும்வல்ல வுதுமான் அலிப்புலி அசனுசைனுஞ், சலியாமனத்தினர் அஸ்ஹாபிமார் சகலபெரி யோர்கள் சூழ்ந்துநின்று, கலிமாவுரை யெங்குமுழக்கமாகக் கழுவிக் குளிப்பாட்டிக் கபனுஞ்செய்தார். 287

சிறக்குங்கபனிட்டு வாசமூட்டிச் செவ்விவிழியினிற் சுறுமா விட்டுத், துறக்காசனுசாவை யேந்தியாருஞ் சுமந்துநடந்தேகித்தூய வேந்தர் நறைக்குங்குமமாலைப்புயத்திறஸூல் நபியின்றவுலாவி னிறக் கிவைத்துப், பொறுக்கும்புகழ் வேதநாயகனைப் புகழ்ந்து தொழு தேற்றிப் போற்றினரே. 288

சலதிப்புவிவேந்தருமறுகத்தாப் தாமங்கிமாமாகத்தொழுவித்த பின், பலதிக்கிலும்வேதநெறிநடந்தும் பாரப்பயகாம்பர் நபிதிருத் தாள், வலதுபுறமாகக்கபுறுண்டாக்கி மறையினெறியோர்கள் மாத வத்தோர், தலைமைப்பெரியோர்கள் தழுவித்தாங்கி சறகிநெறிபோல வடக்கினரே. 289

மட்டில்லாப் புகழபூஷஹ்மா மன்னேயடக்கிப்பின் னுமறுகத்தாப், திட்டமுரைக்கொணுநாயனிடஞ் செய்தார் துவாநன் முஹம்மதரை, அட்டதிசைபோற்றும் நபிமார்க்கெல்லாம் மாசென்றனுப்பிய ஆண்

டவனே, துட்டர்பிழையெல்லாம் பொருத்ததிகசுவனந்தனிலாக்குந் துய்யவனே. 290

துவக்குமுடிவுமில்லாதவனே துணையாமிறைவனே யிணையில்லானே. யெவர்க்குந்தெரியானே வணக்கமுள்ளோ ரிதயமதுதனிலிருப்பவனே, தவக்கலிறையோனேயெனது பாலர்தன்னைக்கியாமத்நாளையிலே, சிவக்குங்கதிர்க்காந்தி வெளியிற்பங்கஞ் செய்யாதருளெனவிரந்தனரே. 291

தூயமறைதனிலிறைவ நீ தான் சொன்னபடி யெல்லாம் அடிக்குமுன்னே, காயம்பொறுக்காமலுயிரிழந்தார் கணக்கிருபது அடியுளது, மாயுமவர்களை யடிக்கவிதி மறையில்லாதால் விட்டேனென்றன், சேயின்பிழைப்பொறுத்தருட்கிருபை செய்வாயெனத் துவாச் செய்தனரே. 292

வல்லதொரு நாயனிடந்தனிலே மகனுக்குறுந்துவாச் செய்து பின்னர், நல்லநெறியில்லா எகுதிதனை நாளையழைத்துநாம்கேட்போமென்னப், பல்லென்றெதிர்காபிர் சிரமுருளப்பொருது மரசர்கோனுமறுகத்தாப், செல்லென்றருட்கொடைத்தலைவர்சூழத் திருமாளிகைதனிர்புகுந்தனரே. 293

துய்யமணிமாடந்தனிற்புகுந்து சொல்வாருயிர்க்குயிர்த்தோழருடன்- வையமதிலாரு மவுத்தல்லாமல் மடியாதிருப்பவரொருவரில்லை, தொய்யும்படியழுதிரங்குமதுசுருதிப் பொருட்கோரதெனவருளி, யையமறவாழுந்தவத்தினரே யடைவீரவரவர்மனையிலென்றார்

ஓங்கலெனும்புயத்துமறுகத்தா புரைத்தபொழுதினிலொழுங்குடைய, பாங்கருது மானாரரசர்தம்மைப் பணிந்தங்கவரெழுந்தருளினர்பின், வேங்கையலியாரு அசனுசைனும் வினவித்திருமணிவீடுபுக்கார், தீங்கொன்றணுகாதயார்களெல்லாஞ் சென்றாரவரவர்மாளிகைக்கே. 295

வாரிநிகராமென்றனைவோர்களு மாடந்தனக்கெழுந் தேகியபின், காரிலிருண்ட பூங்குழலிமலர்க் கன்னியுடன்வேந்தர் கவல்வாரிந்தப், பாரிலருந்தவம்புரிந்துபெற்ற பாலரெவரேனுமிருந்ததுண்டோ, நீரிற்குமிழிபோலுலகின் வாழ்க்கை நில்லாதெனப் பின்னு நிகழ்த்தலுற்றார். 296

பொன்றிவிடும் பாலரபூஷஹ்மாபுதியோன்கருணை சேர்பொன்னூரிலே, சென்றுபுகுந்தார்நா மலர்க்கிரங்கிச் சிந்தித்தழுதுவேண்டாமென்ன, மன்றல்திருப்புயத்தரசர்கோமான் மடமான்றனுக்குரைவழங்கிமனம், வென்றியுடனினி திருக்குநேரம் வெய்யோன்குடதிசை புகுந்தனனே. 297

காயுங்கதிர் புகுந்துலகமெல்லாங் கங்குல்பரந்தீண்ட மலைமதியங், தோயந்தனி லெழுந்திருளையுண்டு சுடர்வானக மெல்லாந்துலங்கிநிற்க. வாயும்புகழ்நாயன் புவியிடத்தி லமைத்தபடைப்பெல்லாமுறங்கக்க கன், பாயும்பரிவேந்தரு மறுகத்தாப் பள்ளிதனிற் புகுந்துறங்கலுற்றார். 298

வனசமலர் பாதருமறு கத்தாப்வரிக்கண்டு யில்காலைமாசிலாத கனகமணிமேடை மாணிக்கமேற்கட்டிப் பதந்துகிற்கால் சிவந்த, பனகமணியாலேதீபதூபம் படர்மணம்வீசும் ஆசனத்தில், நனைவு தனிற்றோற்றும்வகைபோலவேநபினார்முஹம்மதங்கிருக்கவுமே. 299

வலதுபுறந்தனில பூபக்கரும் வள்ளலிடது பாரிசந்தனிலே, நலவுதரும் புகழ்அப்பாசுமாய் நபிக்கும் நடுமுன்னம் அபூஷஹுமா, பலதுமகிழ்ச்சி கொண்டிருந்தவர்கள் பழக்கம் புகலவும் பயகாம்பர்தம், இலகும் விழியினாலிவரைநோக்கி யெதிர்கொண்டவர்கட்டித் தழுவவுமே. 300

கட்டித்தழுவி முன்னிருத்திடவும் ஹபீபுநபிதிரு முறுவல் செய்து, மட்டிலடங்காத புகழ்தரித்த வரிசைப் பெரியோனும் வானோர்களுந், தட்டிநடக்காதந் நபிமார்களும் சற்குகவிராமல் நீர் நடந்து, கெட்டிதனைக்கண்டு பிரியமுடன் கிருபைறஹ்மத்துச் செய்தாரென்றும். 301

திருக்குக்குபிரோர்கள் தனைமுறுக்குஞ்செங்கோலும றெனுஞ் செல்வரானோ, ரிருக்குந்தல மென்றனிடத்தி லென்ன இறஸூல் முஹம்மதரியம் பிடவும், பெருக்கும் புதுமைசேர் கனவுகண்டு பிரியக்கடலாகிடபேரழகி, னிருக்கு மகனுடன் கனவினிலே யெழிலாயொருமொழிபேசலுற்றார். 302

மதியமெனும்வாகுமறை நெறியும் வளருமகனேநீர்மதுவை யுண்டுபதியிலடிபட்டு மவுத்தானவர் பசும்பொன்னகர் மீதிலிருக்குமந்த. விதியின் பவனேது புகல்வீரென்ன வேதநெறிவேந்தர் விளம்பினர் நேர், கதியும் பெருவாழ்வுந்தரித்தமகன் கனவுதனிலெடுத்துரைக்கலுற்றார். 303

சற்குதவிரா ததிருத்தாதையே தமியோன் றனையந்தசபையிடத்திலிறகுதுடித்தாற் போலுடல்துடிக்க விரங்காதடித்தீர்நான் மவத்தாகின, பிறகு குறையடிக்கிறைவன்பாவிற் கூறுந்துவாநீங்கள் கேட்டதினாற் பரையுமென் பிழைபொருத்துச் சொர்க்கப் பதியிலாக்கினானென்று பின்னும். 304

அடிக்கு மடியைநீரிரங்கிவிட்டா லரியபெரிய தோர்நாயனாணை நடக்குஞ் செயல்தப்பநடந்தோர்களை. நாட்டுங்கடுந்தீயில் நான் விழுந்து, கிடப்பேனொழிந்தில்லையிப் போநாயன் கிருபைப்பதி சொர்க்க மெனக்களித்தான். றிடக்குன்றெனுமெந்தாயுமது மனத் தீர்க்கமதனா லென்று ரைத்தனரே. 305

சொர்க்கம் புகுந்துவா றுமதுதிருத் தோழரனேவர்க்கு மெடுத் தருளி, வர்க்கமுடனென்றவன் சலாமானதைமவுலு மெனத்தாதை மனுமியத்தில், இக்கென்றருள் பாலரபூஷஹமா வியம்பமனமகிழ்ந் தினிதெழுந்து, துக்கமறவே நாயகனே சுபுகுதொழுதபின் விடிந் தனவே. 306

பரிதியெழுவாணி லுதித்த பின்னர் பாலர்வரலாற்றை யனேக்கு ரைத்துச், சுருதிதனைத் தெரிந்தெழுதவல்ல துங்கமனத்திருந மானையுங், குருதிசொரிவாடி வாளகரத்தார் கோமான் அலிப்புலி அசுகாபிமார். வருதிரெனக்கூறிவருவீரென்ன வள்ளல் பிலாலுட னுரைத்தனரே. 307

வேந்தருரைமாறு தெழுந்தநேரம் பிலாலுமதீனமா நகர்வீதி யிற், சேர்ந்துபறைகூறி வரும்வேளையிற் றிரல்சேருதுமானு மலிப்பு லியும், ஆய்ந்தமறைதேரும் அசனுசைனும் அசுகாபிகளுமோ ரலைகடற்போல். போந்துமறை வேந்தர் தமைப்பணிந்து புகலீ ரழைத்ததா றெனப் புகன்றார். 308

என்னைப்பிரியாததோழமாரேயிரவிற்றுயில்காலை யெனதுபாலர் தன்னைக்கனகமாநகர் தனிலே தருமநபியுமவீறுறும் அப்பாசும், வன்னமலர்ப்பாத ரபூபக்கரு மவுனமுடன் பேசிமகிழ்ந்திருக்க, மின்னைப்பொரும் வேலீர்கனவுதனிற் கண்டேனெனப்பின்னும் விளம் பலுற்றார். 309

இகலுமருவாரைப் பொரும்வடிவே லேந்து மெனதுயிர்த்தோ ழமாரே. சகலஜனத்திற்கு மபூஷஹமா சலாமுமருள் வீரென்ற றைந்த மாற்ற: மகிலத்தனிலுள்ளமனுவோர்க் கெல்லாமருளினே னெனவை ராச கோமான், புகலுமொழிகேட்டுச் சனங்களெல்லாம் பிரத்திசொல்லிவெகுபுளக முற்றார். 310

புளாமுறும் வேந்தருமருடனே புதியோன் புலியலிபுகலலுற் றார், களபத்திருபுயநபியுல்லாவுங் கருணையபூபக்கருடன் அப்பாசும் அழகுசெறிந்திடும்பாலகனர் அரியவபூஷஹமாவுடனே, அழகொன் றியல் பெற்றமணி மேடையிலாகமகிழ்ச்சி கொண்டிருக்கவுமே 311

புளாமுறும் வேந்தருமருடனே புதியோன் புலியலிபுகலலுற் றார், களபத்திருபுயநபியுல்லாவுங் கருணைய பூபக்கருடன் அப்பா சும். அழகுசெறிந்திடும் பாலகனர் அறியவபூஷஹமாவுடனே, அழகொன்றியல் பெற்ற மணிமேடையி லானமகிழ்ச்சி கொண்டிருக் கவுமே. 312

பெரியோர்புகழ்ந்தேற்று மிறசூலிந்தப் பிள்ளையபூஷஹமா தமக்கே அரியாசனமும் நலதறஜாத்தும் பெற்றதுவு மவர்தாதைக் கருளெனவும் புரியாடாவுசூழ்புவி கொள்ளாத பொல்லானெகுதி யைப் பிடித்து வந்து, மரியாதையினுடன் கலிமாச் சொல்ல மவுலு மிணங்கானேல் வதைப்பீ ரென்றும். 313

சன்கையெனுந்தீனிலானமூமின் றனக்குப்பலீகத்துஞ் சோத
னையும், பொங்கும்புகழானறஹ்மத்தையும் புதியோனருளுவானது
வல்லாமற், பங்கமகுதியைப்படுத்துமது வேண்டாமெனநபிபகர்ந்
திடவு, மெங்கணுறங்கையிற்கண்டேனெனலேகன் புலியலிவிளம்
பினரே. 314

அறுசிற்புலியலிகூறியபோ தஹ்மதுறசூல்தம் மருசாரனே.
ருதுதி தரும்வேதக்கடவனையு வுதுமான் புவிராஜருமறை நோக்கி,
மூறுசற்கரசானநபியுல்லாவு மூமினெனு மந்தமூன்றுபேரு, மறு
வோற்றெளிர் மேடைதனிலிருக்கக் கண்டேன்மறு மெனவகுத்து
ரைத்தார் 315

மூதன்மைத்திறலான மூன்றுபேரு முஹம்மது றஸூல்நந்நபி
யுடனே. பதுமத்திருமேவும் புயம்பூரிக்கப்பாலர பூஷஹமாவுங்
கூடி, இதமொத்தழகான சுவனமீதி லிருக்குமறுங்கண்டா ரெனு
முறையால்மத முற்றிணங்காதவர்ரணம்போல் அசுகா, படங்கனு
மனது கூர்ந்தார். 316

கண்பூடுருகாதம திறுவுள்ளோர் கருணைபொருந்தினி திருக்கு
மப்போ, தண்பேதெனப் பெரும் பழிசுமக்கத்தானே மனதுகொண்
டொளிதிகழு, மன்பூண்டரித்திடும பாலருக்கு மதுவைக்கொடுத்
திடும் பாதகனைப், புண்போடரசாமுன்கொடுவானெனப் பெரியோன்
புலியலியுரைத்தனரே. 317

உரைத்த மொழிகேட்டுச்சிலதியர்க ளோடிச்சிறைச்சாலை
யிருந்தவனைப், பருத்தகயிற்பிணித்து வந்து பார்வேந்து மறுமுன்
னிறுத்தியபின், விரைத்தமணிமார்பாலியவனை விளித்துக்கலி
மாவை விளம்பெனவே, நிறைந்தமனவஞ்சக்கொடியபாவி நின்றங்
கொரு மொழி நிகழ்த்தலுற்றான். 318

உங்கள்நெறிமார்க்கந் தனில்வரவென் னுள்ளம் பொருந்தினே
னைகையாலே, சண்களடங்க தவடிவுசேருங் காலைமதுவுண்ட காரி
யத்திற்புண்கள் படவடித்துயிர்புரித்துப் போட்டீர்மது விடப்
பொருந்தமாட்டேன், நங்களருந்திடவிடை தந்தீரால்காட்டுங் கலி
மாவை நவில் வேனென்றான். 319

பொல்லாங்கு ருக்கொண்டகொடியபாவிபுகலு மொழிகேட்டுப்
புலியலியார். வல்லான்றனக் கோதுரைத்தா னென்று வடிவாட்ட
னக்கிரையிடநினைத்தார், சொல்லாற குடையிடவதில் நடக்குஞ்
சீமான பிமாமனுமறுகத்தாப் கல்லானது கரைந்துற தவாங்கு
கவலும் அலியாருக்குரைக்கலுற்றார். 320

வஞ்சமனத்தின னுரைப்படிக்கு வல்லோன் பொருத்தமும்
பொருந்தாததும் அஞ்சுத லிரங்காளிரவுதனில் அல்லாவறிவிப்
பானது வரைக்கு, முஞ்சும் பெரும்பாவிதனைப்பிடித் தேவிலங்கி

லடைத்து வைத்திடுமினென்னத், தஞ்சமெனும் வேதருரைப் படிக்கே சாலைதனில் வைத்தார் தளைபூட்டியே. 321

நலங்கள் தரும்வேத நெறிநடக்தும் நன்மையறியாத பாதகனை, விலங்குதனி லடித்திருக்கு நேரம் வெய்யோன்குடை திரைக்கடல் புகுதப், பலன்கொள் புவிமீதி லுண்டாகிய படைப்பதடங்கலு மூலங்கவெகு, நலங்கலணிபுயத் துமறுகத்தாப் நாயன் பள்ளியி லுறங்கலுற்றார். 322

உறங்குமரசரின் கனவுதனிலுடையோ னறிவித்தா னுண்மை யாக, இறங்கும் புறுகானில் மனுவொன்று மெவுமல் கியாம காளாகுமட்டு, மறங்கட் புறமாகப் பேதலிப்பதல்லவெனவு மூன் னுப்பிவிட்ட, திறங்கள் தரும்வேதம் போலேயொன்றைத் திரும்பப் புகலுவதிலை யெனவும். 323

விலங்குஞ் செயலான காரியத்தை விருப்பமுடன் கூட்டவேண் டாமென்றும், நலதென்றருளிய கருமந்தனை நழுவவேண்ட மென் னாளுமென்றுங், குலவும்புகழாள்ருமறுகத்தாப் கொள்ளுந் துயில் தனிற் கனவுகண்டே, யலகுமலர்விழி யுறக்கநீங்கி யெழுந்தார் கதி ரோனு மெழுந்தனனே. 324

எழுவான்றனில் வெய்யோனுதித்த பின்னரிறசூல் திருத்தோழ மாரெல்லோரும் வழுவாமறைதேறு மரசர்கோமான் வைகுமணி மாடம்வந்து சூழ்ந்தார், முழுமாமதிபோலே யொளிதிகழுமுகத்தார் கனவினை மொழிந்ததர்பின், றொழுவாளதிலுற்ற பாவிதன்னைப் பிடித்துவர வேந்தர் தொகுத்தனரே. 325

தொகுத்தமொழிமறு தேவலோர்கள் தொடர்ந்து சிறைச்சாலை யிருந்தவனைப், பகுத்ததனை நீக்கிக் கரந்திடாமற் பாசந்தனிலாகப் பிடித்துவந்து, ஜெகத்திலடங்காத புகழ்தரித்த செங்கோலரசர் முன்னிருந்தாரங்கு, மிகுத்தமதிவேந்தரவனைக் கூவிவிளங்கும் கலிமாவை விளம்புமென்றார். 326

என்றமொழிக்கேட்டுக் கொடிய பாவியிசைப்பா னெளியேன் முன்னியம்பியகை நன்றதெனச் சொல்லி விடைதந்தீரால் நவில் வேன் கலிமாவை நாவினாலே, யன்றுமதுஉண்ணப் பொருந்தா விட்டா லரியகலிமாவைப் பகரேனெனப், பொன்றுமனது கொண் டவனுறைக்கப் புலியாம் அலியுல்லா புகல்வதனர். 327

மற்றநபிமார்கள் வேதம்போலே வள்ளல்முஹம்மது நபிதமக் குக் கத்தனிறக்கிய திருவேதத்தின் கருமமொருசிறு காரியத்தை மெத்தலெவ்கா மென்றயர்ந்துவிட்டால் மேலோன் பொருத்தக் கேடாகுமெனச், சுத்தரலிகோபத் துடனவனைச் சுடர்வாட்கிரை யிடத்துணிந்தெழுந்தார். 328

எழுந்துசுடர்வீசுந் தாரைவாளை யெகுதிதலைமேல்வைத் திரு பகுப்பாய்ப், பிளந்துமதினமா நகர்தனக்குப் புறத்திலேயெடுத் தெறிந்துவிட்டார் விழுந்துநரக பாத்திரமாகினன் வேதநெறிதேறு மூமறுகத்தாப், குளிர்ந்தமனது கொண்டிறையோ னையுங்கோமா நபியையும் புகழ்ந்துகொண்டார். 329

பதம்பொன்னணிமார்ப ருமறுகத்தா பாலர்தனக்கொரு பாய மாகக், கசித்துகனிந்தூறு மதுயூட்டிக் கலகம்விளைந்திடுங் கருத லனைத், துசும்புமனதுட னலிபுலியார் துணித்தாரெனு மாற்றந் தனையறிந்து, விசும்பினிமையோரும் புவியுள்ளோரு விளம்புமானந் தக் கடல்குளித்தார். 330

கருணைத்துறை வேந்தருமறுபாலர் கனகப்பதிதனிற் புகுந்த ரென்ன, வருணத்திரைவாரி சூழ்ந்திருக்கும் வையந்தனிலுள்ளோர் மனதுகூர்ந்தே, பொருண்மெய்த் திருவேதச்சடங்கு மற்றப்புலன்கள் முடித்துவர் பொருட்டினாலே, யருணப்பிரவைசேர் மதீனமுள் ளோராக மகிழ்ச்சி கொண்டினிதிருந்தார். 331

அரசருமறீன்ற அபூஷஹ்மாவரும் பொன்னகர் மீதிலானு ரென்ன வரிசைநபி தோழமாரெல்லோரு மனதுகளிகூர்ந்து பிரிய மாகி, விரைசெய் மலர்புயத் தரசகோமான் விடைகொண்டவரவர் வீடுபுக்கி, யருசை தரும்பாலர் பறக்கத்தாலே வுலகினிதூழி வாழ்ந் திருந்தார். 332

வெங்கோலரசான குபிர்க்காபிரை வெட்டிப்புகழ்காட்டி வீறு தருஞ்செங்கோல் நடத்தியவுமறுகத்தாப் செல்வாழகாருமபூஷஹமா அங்கோர்மனைசேர சுவனமீதி லானாரெனத்தின மகமகிழ்ந்தே, கங்கோலிடும் வீதிமதீனநகர் தன்னிலினிதூழி வாழ்ந்திருந்தார். 333

வேதநெறி தேறும் அபூஷஹமா விளங்குஞ் சரிதையை மேதினியில், நீதமுடன்கூற வுரைசெய்தோரும் நினைவுதவிரா மற்ற படித்தபேரும், காதலுடனே தானெழுதினோருங் கவிதைதனி லுள்ள கள்ங்கீந்தோ யோதுமெனக்கேட்டு மகிழ்ந்தபேரு மூல கினினி தூழிவாழிதானே. 334

அபூஷஹ்மா மாலை

முற்றுப்பெற்றது.

Printed at Shahul Hameedia Press, Madras 8—5—52.

முஹ்யித்தீன் ஆண்டவர்கள் காரண சரித்திரம்.

இதாகிறது கல்விக்கடலாகிய இமாம் அப்துல்லாஹில் ஷாபிஈ றலியல்லாஹுஅன்ஹு அவர்கள், அல்குத்துபுர் றப்பானி வல்கவுதுஸ் ஸமதானீ ஷைகு முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிரில் ஜைலானீ றலியல்லாஹுஅன்ஹு அவர்களுடைய காரண சரித்திரங்களில் நின்றும், கஷ்பு கருமத்துகளில் நின்றும், அருமையும் அற்புதமான ஹிக்காயத்துகளாக அறபியில் எழுதியிருந்த கிதாபை தமிழில் மொழி பெயர்த்து "முஹ்யித்தீன் ஆண்டவர்கள் காரண சரித்திரம்" என்னும் நாமமிட்டு அச்சிடப்பட்டது. கலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதன் விலை ரூ. 3-0-0

மஜ்மூஅ முனாஜாத்.

சுத்த தமிழ்.

(முதல் பதிப்பு)

இந்த புஸ்தகத்தில் ஹக்கு பேரில் முனாஜாத், யாஷைகு மாலை, யாகுத்பா மாலை, தலைபாத்திஹா, ஸலவாத்துப் பாட்டு, மூத்துமணி மாலை, பக்தி ஆனந்த பாத்திமுத்து மாலை, முஹியித்தீன் முனாஜாத், காஜா பந்தேனவாஸ் முனாஜாத், சரசுவதி மாலை, காஸிம் புலவர் இன்னிசை, கலியாண வாழ்த்து பதங்கள் ஆகிய இவைகள் சேர்ந்திருக்கின்றன.

இதன் விலை அணு 8.